
EL DRET DE VOT DE LES PERSONES IMMIGRADES A CATALUNYA: ANÀLISI DE LES POTENCIALITATS EN L'ÀMBIT MUNICIPAL

Gemma Pinyol-Jiménez

EL DRET DE VOT DE LES PERSONES IMMIGRADES A CATALUNYA: ANÀLISI DE LES POTENCIALITATS EN L'ÀMBIT MUNICIPAL

CONTINGUTS

TAULA DE FIGURES.....	2
RESUM EXECUTIU	3
1. PRESENTACIÓ CIEMEN	6
2. INTRODUCCIÓ	9
3. UN APUNT METODOLÒGIC.....	10
4. UNA MIRADA A LA (POSSIBLE) PARTICIPACIÓ ELECTORAL DE LA POBLACIÓ ESTRANGERA A CATALUNYA.....	11
PERFIL ESTADÍSTIC DE LES PERSONES ESTRANGERES COM A VOTANTS POTENCIALS ALS MUNICIPIS DE CATALUNYA	12
GEOGRAFIA DE LA POBLACIÓ ESTRANGERA AMB DRET A VOT A CATALUNYA	17
5. ESTRATÈGIES PER AFAVORIR LA PARTICIPACIÓ ELECTORAL DE LA POBLACIÓ ESTRANGERA A CATALUNYA.....	24
CRITERIS PER A LA IDENTIFICACIÓ D'ESPais D'INTERVENCIÓ: CONCENTRACIÓ DEMOGRÀFICA, POTENCIAL ELECTORAL I DESIGUALTATS DE REPRESENTACIÓ	25
PROPOSTES D'INTERVENCIÓ PER FOMENTAR LA PARTICIPACIÓ ELECTORAL: INFORMACIÓ, SENSIBILITZACIÓ I MILLORES ESTRUCTURALS.....	29
6. A TALL DE CONCLUSIÓ	36
7. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES	38
8. ANNEXOS	II
ANNEX 1. RÀNQUING DELS MUNICIPIS AMB POTENCIALS VOTANTS ESTRANGERS DE 16 I MÉS ANYS, CATALUNYA, 2025	II
ANNEX 2. RÀNQUING DEL PERCENTATGE DE POTENCIALS VOTANTS ESTRANGERS (16 ANYS I MÉS) DE LA UNIÓ EUROPEA (UE) EN MUNICIPIS AMB UN COS ELECTORAL ESTRANGER DE MÉS DE 500 HABITANTS, CATALUNYA, 2025.....	V
ANNEX 3. RÀNQUING DEL PERCENTATGE DE POTENCIALS VOTANTS ESTRANGERS DE 16 ANYS I MÉS NO COMUNITARIS AMB ACORD DE RECIPROCIAT, EN MUNICIPIS AMB UN COS ELECTORAL ESTRANGER DE MÉS DE 500 HABITANTS, CATALUNYA, 2025	VII
ANNEX 4. PRINCIPALS MUNICIPIS CATALANS AMB LA PROPORCIÓ MÉS ELEVADA DE PERSONES IMMIGRANTS MÉS GRANS DE 18 ANYS SENSE DRET A VOT, 2025	IX

Informe coordinat per Gemma Pinyol-Jiménez, amb la col·laboració de Silvia Caraballo d'Instrategies, i els membres del CED, Andreu Domingo, Nachatter Singh i Jordi Bayona.

Juny 2026

Taula de figures

Figura 1. Acords de reciprocitat per a la participació en les eleccions municipals a Espanya	12
Figura 2. Potencialitat del vot estranger (UNIÓ EUROPEA) de 16 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025	13
Figura 3. Potencialitat del vot estranger (UNIÓ EUROPEA) de 18 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025	14
Figura 4. Potencialitat del vot estranger (ACORDS DE RECIPROCITAT) de 16 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025.....	15
Figura 5. Potencialitat del vot estranger (ACORDS DE RECIPROCITAT) de 18 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025.....	16
Figura 6. Perfil per edat i sexe del potencial vot estranger a Catalunya, 2025, en nombres absoluts..	17
Figura 7. Mapa de la distribució del potencial vot estrangers 16+ (EU + acords reciprocitat) a Catalunya, en percentatge i nombres absoluts, 2025.....	19
Figura 8. Taula dels 10 principals municipis catalans amb major potencial de vot estranger (EU+ acords reciprocitat), 2025.....	19
Figura 9. Mapa de distribució del potencial vot estrangers de 16 i més anys de països de la UNIÓ EUROPEA a Catalunya. En percentatge i nombres absoluts, 2025.....	21
Figura 10. Taula de 10 principals municipis catalans amb major potencial de vot estranger de països de la UNIÓ EUROPEA (16 anys i més), 2025	21
Figura 11. Mapa de distribució del potencial vot estrangers de 16 i més anys (països amb ACORDS RECIPROCITAT) a Catalunya, en percentatge i nombres absoluts, 2025	23
Figura 12. Taula de 10 principals municipis catalans amb major potencial de vot estranger de països amb ACORDS DE RECIPROCITAT (16 anys i més), 2025	23
Figura 13. 10 principals municipis catalans amb la proporció més elevada de persones immigrants majors de 18 anys sense dret a vot, 2025.....	24
Figura 14. Quadre sinòptic de les diferents tipologies de municipis catalans on poder intervenir	28
Figura 15. Quadre sinòptic de mesures per a la millora de la participació electoral de la població estrangera	34

Resum executiu

Aquest informe analitza el potencial de participació electoral de la població estrangera resident a Catalunya en l'àmbit municipal i identifica possibles línies d'actuació per afavorir l'exercici efectiu del dret de vot. El treball parteix d'una constatació central: la participació política constitueix un element clau de la inclusió democràtica i de la cohesió social, però una part significativa de la població resident continua trobant-se exclosa dels processos electorals o bé no arriba a exercir els drets polítics que legalment té reconeguts.

L'estudi s'emmarca en la continuïtat dels treballs impulsats pel CIEMEN sobre participació política de les persones estrangeres i combina una aproximació demogràfica i territorial amb una perspectiva propositiva orientada a l'acció pública local. La primera part analitza la distribució de la població estrangera potencialment electora a Catalunya a partir de les dades del Cens Anual de Població de 2025. La segona identifica estratègies i mesures que poden contribuir a incrementar la participació electoral de la població estrangera resident.

L'anàlisi parteix del marc normatiu vigent a Espanya, que permet votar a les eleccions municipals a la ciutadania de la Unió Europea i a les persones procedents de determinats països amb acords de reciprocitat. Tot i això, la participació electoral efectiva està condicionada per múltiples factors, entre els quals destaquen els requisits administratius, la necessitat d'inscripció prèvia al cens electoral, el desconeixement dels drets polítics i la manca d'estratègies públiques estables d'informació i sensibilització.

Les dades mostren que el potencial electorat estranger a Catalunya és quantitativament rellevant i territorialment divers. Les principals concentracions absolutes es localitzen a les grans àrees metropolitanes i en municipis mitjans al llarg de tot el territori. Tanmateix, en termes proporcionals, també hi ha municipis de dimensió mitjana o petita on la població estrangera amb dret potencial de vot té una presència especialment significativa.

L'estudi també posa de manifest que existeixen realitats diferenciades segons l'origen de la població (potencialment) electora. D'una banda, la ciutadania de la Unió Europea presenta una forta concentració en municipis costaners, turístics i residencials. De l'altra, la població procedent de països amb acords de reciprocitat mostra una presència especialment

significativa en àrees metropolitanes i ciutats amb una llarga trajectòria migratòria vinculada als mercats de treball urbans. Aquesta diversitat territorial exigeix estratègies adaptades a les característiques específiques de cada municipi.

L'informe identifica quatre tipologies de municipis prioritaris per a la intervenció pública. En primer lloc, les grans ciutats que concentren el major nombre absolut de potencials votants estrangers. En segon lloc, les ciutats mitjanes, on és possible desplegar actuacions intensives amb un elevat impacte territorial. En tercer lloc, els municipis petits amb una elevada proporció relativa de població estrangera, on la proximitat institucional i comunitària facilita intervencions de gran efectivitat. Finalment, els municipis amb una elevada proporció de població immigrada sense dret de vot, on la reflexió sobre participació electoral es vincula directament amb els reptes de representació democràtica i inclusió política.

A partir d'aquesta diagnosi, l'informe proposa estructurar les actuacions futures al voltant de tres grans eixos. El primer és **la millora de la informació i la comunicació**. Es considera imprescindible reforçar el coneixement dels drets electorals, garantir la disponibilitat d'informació accessible i multilingüe, i integrar la informació sobre el dret de vot en els circuits habituals d'acollida, padró i atenció ciutadana. També es destaca el paper fonamental de les entitats socials, les associacions de persones migrants i els equipaments de proximitat com a canals de confiança per arribar a la població potencialment electora.

El segon eix és la **simplificació administrativa i la millora de la coordinació institucional**. L'obligació d'inscripció prèvia al cens electoral constitueix avui una de les principals barreres per a l'exercici efectiu del dret de vot. Per aquest motiu, es proposa avançar cap a sistemes més automatitzats d'inscripció vinculats al padró municipal, reforçar la interoperabilitat administrativa, simplificar els tràmits i convertir les oficines municipals d'atenció ciutadana en espais de referència per a l'acompanyament electoral.

El tercer eix és la **sensibilització i la promoció del compromís democràtic**. El dret de vot ha de ser entès no només com un dret individual, sinó també com una eina de cohesió social, participació i construcció de ciutadania. Per això es planteja reforçar les campanyes de sensibilització, la mediació comunitària i la incorporació dels drets polítics dins de les polítiques municipals d'inclusió i convivència.

Finalment, l'informe planteja la **conveniència d'impulsar experiències pilot** en municipis seleccionats que permetin testar diferents estratègies d'intervenció abans d'una eventual extensió a escala catalana. Aquestes experiències haurien de combinar informació, simplificació administrativa, treball comunitari i sensibilització, i comptar amb mecanismes d'avaluació que permetin identificar les pràctiques més eficaces.

En conjunt, l'informe defensa que la participació electoral de la població estrangera resident no és només una qüestió de drets individuals, sinó també una condició necessària per reforçar la qualitat democràtica, la representativitat institucional i la cohesió social dels municipis catalans.

1. Presentació CIEMEN

Sabem que la democràcia és un projecte inacabat. No n'hi ha prou amb garantir drets i llibertats en abstracte; cal assegurar que totes les persones que formen part d'una comunitat puguin participar, en condicions d'igualtat, en la construcció del seu futur col·lectiu. Entre tots els drets polítics, el dret de vot ocupa un lloc singular perquè representa la forma més directa de participació en la vida pública i el principal mecanisme de legitimació de les institucions democràtiques. Quan una part de la població resident no pot exercir aquest dret o troba obstacles que en dificulten l'exercici, la democràcia esdevé necessàriament incompleta.

Aquesta reflexió acompanya la trajectòria del CIEMEN des de fa més de mig segle. Nascut amb la voluntat de defensar els drets dels pobles i de promoure una cultura de la pau, del diàleg i del respecte a la diversitat, el CIEMEN ha entès sempre que la democràcia no es pot reduir a les estructures dels estats, sinó que ha de posar al centre les persones, les comunitats i els pobles.

Aquest compromís va trobar una expressió especialment significativa l'any 1990 amb la Declaració Universal dels Drets Col·lectius dels Pobles, impulsada pel CIEMEN a Barcelona. Aquell text pioner afirmava que la democràcia només és plenament legítima quan reconeix els pobles com a subjectes de drets i garanteix les condicions perquè totes les comunitats puguin preservar la seva identitat, la seva cultura, la seva llengua i participar lliurement en la vida política. Aquella Declaració va anticipar debats que avui continuen plenament vigents i que han inspirat bona part de l'acció del CIEMEN en les dècades posteriors.

En aquest mateix marc cal situar la reflexió sobre la participació política de les persones immigrades. Lluny de considerar-la una qüestió estrictament vinculada a les polítiques migratòries, el CIEMEN la va abordar ben aviat com una qüestió de qualitat democràtica. L'any 1991, la revista Europa de les Nacions publicava l'article de Miquel Vidal, Els immigrants a Europa i la lluita per poder votar, en què es plantejava que l'accés al sufragi de les persones immigrades formava part del procés de consolidació democràtica de les societats europees. Aquella reflexió, formulada quan el fenomen migratori encara ocupava un espai molt modest en el debat públic català, demostrava una notable capacitat d'anticipació i una clara voluntat d'ampliar els espais de ciutadania.¹

Aquesta mateixa coherència es troba en altres reflexions desenvolupades pel CIEMEN durant els anys noranta i inicis del nou segle. L'editorial El no reconeixement dels drets com a forma de pobresa recordava que la negació dels drets constitueix una forma d'exclusió que empobreix tant les persones com les comunitats.² Anys més tard, Europa de les Nacions insistia que la construcció d'una Europa democràtica exigia superar una visió basada exclusivament en els estats per avançar cap a una Europa fonamentada en els pobles i en els drets de les persones.³ Aquesta línia de pensament ha configurat una manera d'entendre la democràcia que continua orientant l'acció del CIEMEN.

És en aquesta tradició que s'inscriu el present informe, coordinat per Gemma Pinyol-Jiménez, amb la col·laboració de Silvia Caraballo (Instrategies) i dels investigadors del Centre d'Estudis Demogràfics, Andreu Domingo, Nachatter Singh i Jordi Bayona. La seva aportació combina el rigor metodològic de l'anàlisi demogràfica amb una reflexió sobre un dels grans reptes de les democràcies contemporànies: la participació política d'una societat cada vegada més plural.

L'interès d'aquest treball no rau únicament en la solidesa de les dades que aporta, sinó també en la seva capacitat de situar el debat en el terreny dels drets i de la qualitat democràtica. En una Catalunya marcada per una diversitat creixent d'orígens, llengües i trajectòries vitals, la qüestió sobre qui participa en les decisions col·lectives és també una pregunta sobre quin model de societat volem construir. La cohesió social no depèn només de compartir un territori, sinó també de compartir els mecanismes de deliberació, de representació i de corresponsabilitat democràtica.

Aquest és, probablement, el principal valor d'aquest informe. No ofereix únicament una diagnosi ni un conjunt de propostes. Convida a repensar la democràcia des d'una perspectiva inclusiva, fidel als valors que han inspirat el CIEMEN al llarg de la seva història: el respecte als drets humans, el reconeixement dels drets col·lectius, la defensa de la diversitat i la convicció que una societat és més forta quan totes les persones que la conformen poden participar plenament en la seva construcció.

Més de trenta-cinc anys després de la Declaració Universal dels Drets Col·lectius dels Pobles, aquest informe demostra que aquells principis continuen essent extraordinàriament actuals. Els contextos canvien, les societats evolucionen i apareixen nous reptes, però la pregunta

fonamental continua sent la mateixa: com aprofundir en una democràcia que no deixi ningú al marge.

Jordi Garrell, director del CIEMEN

Notes

1. Vidal, Miquel (1991). «Els immigrants a Europa i la lluita per poder votar», *Europa de les Nacions*, núm. 10, Estiu 1991. Barcelona: CIEMEN.
2. «El no reconeixement dels drets com a forma de pobresa», *Europa de les Nacions*, núm. 29, Primavera 1996, p. 3. Barcelona: CIEMEN.
3. «De l'Europa dels estats a l'Europa dels pobles», *Europa de les Nacions*, núm. 49, Tardor 2002, p. 3. Barcelona: CIEMEN.

2. Introducció

El dret de vot és una eina fonamental de la democràcia representativa i un element essencial per garantir la participació efectiva de la ciutadania en la presa de decisions públiques. Malgrat això, a la majoria d'estats de la Unió Europea l'exercici del dret de sufragi continua estant fortament condicionat per la nacionalitat. En el cas català, la participació de les persones estrangeres queda limitada a les eleccions municipals, i només poden exercir aquest dret les persones nacionals d'estats membres de la Unió Europea o d'aquells països que reconeixen recíprocament aquest mateix dret a la ciutadania espanyola resident al seu territori.

Ara bé, més enllà d'aquesta exclusió legal, el mateix funcionament del procés electoral genera noves dificultats. Així, fins i tot entre les persones immigrades que compleixen tots els requisits per votar, una part significativa no arriba a exercir aquest dret. Les causes són diverses: el desconeixement dels tràmits i terminis, les barreres administratives, la complexitat del procediment d'inscripció o la manca de polítiques públiques actives orientades a facilitar i promoure la participació electoral. La limitació del sufragi, per tant, no depèn únicament de qui té reconegut formalment el dret de vot, sinó també de les condicions reals que en permeten —o en dificulten— l'exercici efectiu.

L'any 2023 el **CIEMEN** va impulsar la campanya "[El dret a vot, el millor antídoto contra el racisme](#)", i el 2024 va promoure l'estudi comparat [La participació política de les persones estrangeres a la Unió Europea](#). L'informe oferia una anàlisi comparativa dels marcs legislatius a Espanya i la Unió Europea, i incorporava un seguit de propostes per avançar en afavorir la participació electoral de la població estrangera resident i, alhora, enfortir la nostra democràcia.

Per donar continuïtat a aquesta tasca, l'estudi que es planteja enguany busca incorporar una aproximació territorial centrada en l'àmbit municipal, que busca analitzar la presència de població migrant procedent de països amb acord de reciprocitat als municipis catalans, i identificar i preparar pràctiques i espais de millora en matèria d'informació electoral, inscripció al cens i foment de la participació política. L'objectiu final de l'informe és remarcar que la participació electoral de la població resident estrangera s'ha de convertir en un eix clau de les actuacions municipals en matèria d'inclusió, integració i convivència a Catalunya.

3. Un apunt metodològic

En un context de creixent diversificació demogràfica i d'augment del pes de la població d'origen estranger en molts municipis catalans, la participació política esdevé un element central per entendre els reptes actuals de la cohesió social, la representació democràtica i la inclusió ciutadana.

Per abordar aquestes qüestions, aquest informe està dividit en dues parts complementàries. La primera part té com a objectiu identificar i analitzar la distribució territorial de la població estrangera amb possibilitat de dret de vot a Catalunya. L'estudi identifica les nacionalitats amb dret de vot a les eleccions municipals segons la normativa vigent i, a partir de les dades disponibles de 2025, ofereix una fotografia actualitzada del volum i la distribució territorial de la població potencialment electora, en aquells municipis amb més de 500 persones que tenen aquest perfil. També incorpora una aproximació prospectiva orientada a les eleccions municipals de 2027, amb l'objectiu d'identificar possibles tendències i escenaris futurs de participació potencial. Aquesta primera part ha estat elaborada amb la col·laboració clau del Centre d'Estudis Demogràfics, que ha desenvolupat l'anàlisi estadística i territorial a partir de les fonts demogràfiques i administratives disponibles.

La segona part de l'informe adopta una perspectiva propositiva. A partir de la constatació que existeix una distància important entre el dret formal de vot i el seu exercici efectiu, s'hi planteja un conjunt d'iniciatives que podrien contribuir a incrementar la participació electoral de les persones estrangeres residents a Catalunya. Aquestes propostes inclouen mesures orientades a millorar la informació institucional sobre els drets polítics, facilitar els procediments administratius vinculats a la inscripció electoral i reforçar les campanyes de comunicació i sensibilització que poden promoure ajuntaments i entitats socials.

En conjunt, l'informe vol aportar eines útils tant per a la comprensió de la realitat demogràfica i electoral de la població estrangera com per al disseny de polítiques públiques orientades a garantir una participació més inclusiva i efectiva en l'àmbit local. L'objectiu final és posar l'accent en la necessitat d'impulsar polítiques públiques i accions socials que entenguin la participació electoral com un element clau de la inclusió democràtica i de la construcció de ciutadania en societats cada vegada més diverses.

4. Una mirada a la (possible) participació electoral de la població estrangera a Catalunya

A Catalunya, el dret de vot de les persones estrangeres a les eleccions municipals ve determinat pel marc normatiu espanyol. La Constitució espanyola estableix que les persones estrangeres només poden participar en les eleccions locals quan existeixen acords de reciprocitat amb els seus països d'origen, és a dir, quan aquests reconeixen també el dret de vot de la ciutadania espanyola resident al seu territori.

A partir del Tractat de Maastricht (1992), les persones nacionals dels països de la Unió Europea van adquirir el dret de sufragi actiu i passiu a les eleccions municipals. En canvi, per a les persones extracomunitàries, aquest dret depèn dels convenis signats per l'Estat espanyol. La majoria d'aquests acords es van formalitzar durant la dècada del 2000, especialment amb països d'Amèrica Llatina, i permeten principalment el sufragi actiu a les eleccions municipals amb requisits de residència prèvia —habitualment de cinc anys— i la inscripció al cens electoral de persones estrangeres.

Cal assenyalar que el sistema presenta diferents limitacions. D'una banda, la signatura d'acords depèn de criteris polítics i diplomàtics, fet que explica que alguns col·lectius amb una forta presència a Catalunya quedin exclosos del dret de vot. De l'altra, els requisits administratius i els procediments d'inscripció dificulten l'exercici efectiu d'aquest dret fins i tot entre les persones que legalment poden votar. En els darrers anys, els canvis en les dinàmiques migratòries han modificat substancialment el perfil de la població estrangera resident a Catalunya. Tot i això, la normativa electoral pràcticament no s'ha adaptat a aquesta nova realitat, mantenint fora de la participació política local una part important de la població immigrada resident.

Actualment, 508.412 persones nacionals de 39 països (275.249 votants dels 26 països de la Unió Europea i 233.163 votants de nacionals dels 13 països amb acord de reciprocitat) poden votar a les eleccions municipals a Espanya, tot i que les condicions d'accés i exercici d'aquest dret no són idèntiques. Mentre que la ciutadania de la Unió Europea disposa del dret de sufragi actiu i passiu en condicions relativament homogènies, les persones provinents de països extracomunitaris amb acords de reciprocitat han de complir requisits específics, com períodes mínims de residència legal i la inscripció prèvia al cens electoral d'estrangers.

Figura 1. Acords de reciprocitat per a la participació en les eleccions municipals a Espanya

País	Any	Característiques
Bolívia	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Cap Verd	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Colòmbia	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Corea del Sud	2011	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Equador	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Islàndia	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Noruega	1990	Sufragi actiu. Residència de 3 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Nova Zelanda	2009	Sufragi actiu i passiu. Sense limitació de residència. <i>Les persones amb nacionalitat espanyola residents a Nova Zelanda poden votar a les eleccions municipals i generals.</i>
Paraguai	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Perú	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Regne Unit	2019	Sufragi actiu i passiu. Residència de 3 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Trinitat i Tobago	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.
Xile	2009	Sufragi actiu. Residència de 5 anys. Inscripció al cens electoral d'estrangers residents a Espanya.

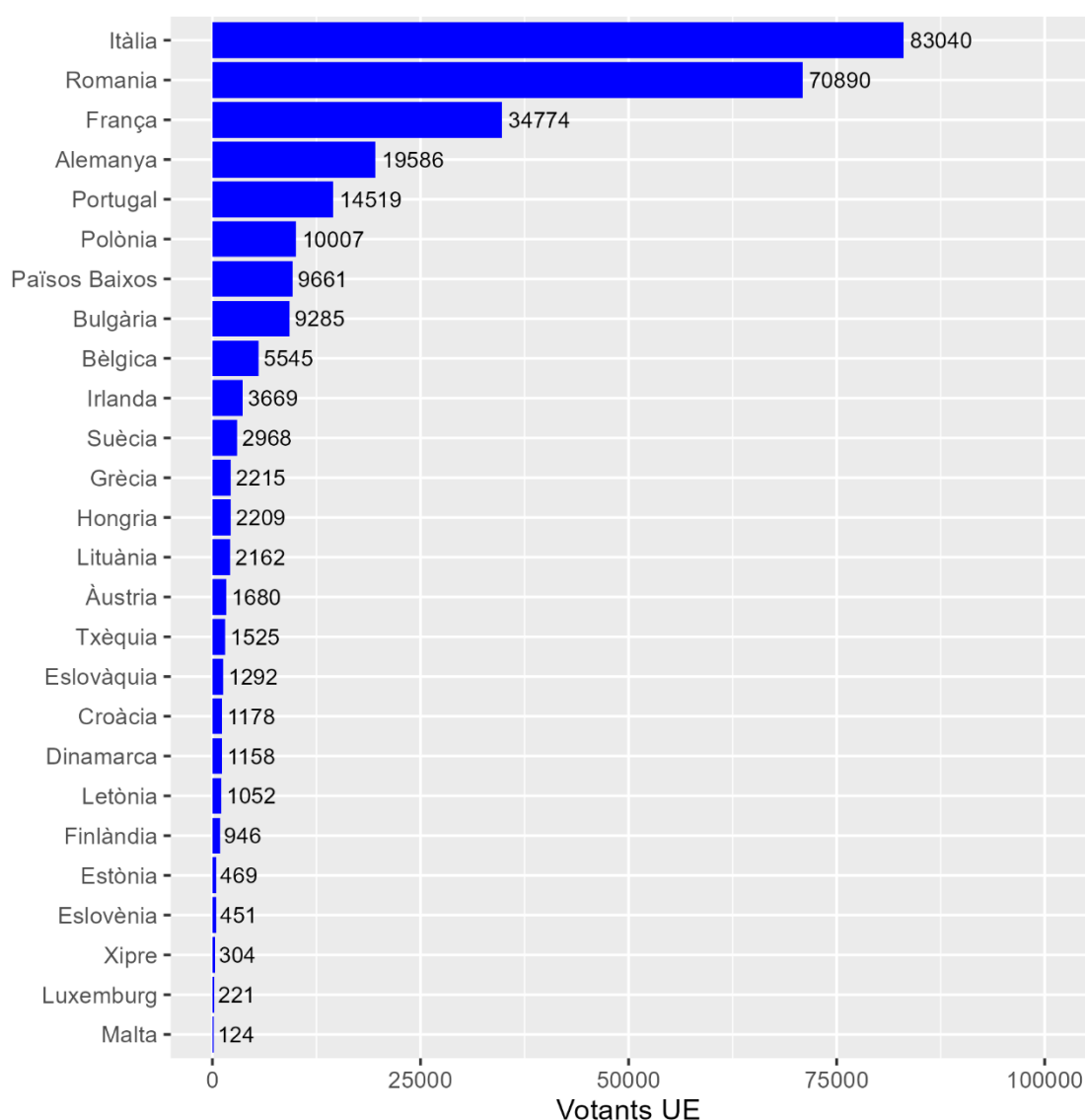
Font: CIEMEN 2024

Perfil estadístic de les persones estrangeres com a votants potencials als municipis de Catalunya

Les figures i taules que segueixen presenten una estimació del potencial electorat estranger en les eleccions municipals a Catalunya l’any 2025, d’acord amb el marc normatiu vigent. L’anàlisi distingeix entre la població de nacionalitat de la Unió Europea i aquella de països extracomunitaris amb acords de reciprocitat, així com entre diferents llindars d’edat quan escau, amb l’objectiu d’oferir una aproximació precisa al volum i les característiques del potencial electorat estranger resident a Catalunya.

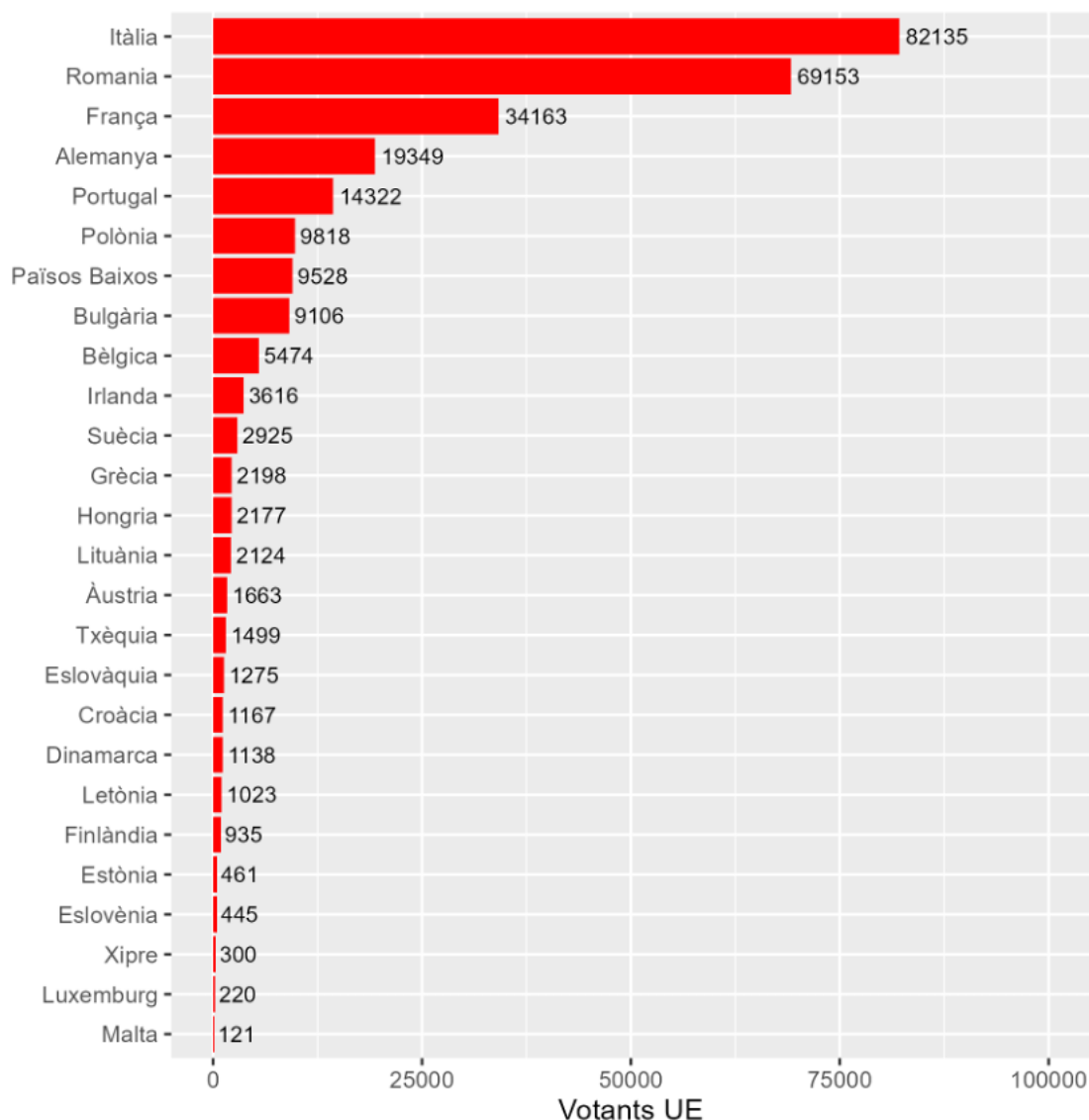
En relació amb la població nacional dels països de la Unió Europea, destaca la concentració en unes poques nacionalitats, especialment Itàlia, Romania i França, que acumulen el 67,4% de potencials electors. La resta de països presenten valors significativament més reduïts, configurant una estructura altament desigual dins del conjunt de la població comunitària resident. Aquesta dinàmica es veu tant en la població de més de 16 anys com la que en té més de 18, i ja té dret a vot en les eleccions municipals.

Figura 2. Potencialitat del vot estranger (UNIÓ EUROPEA) de 16 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE

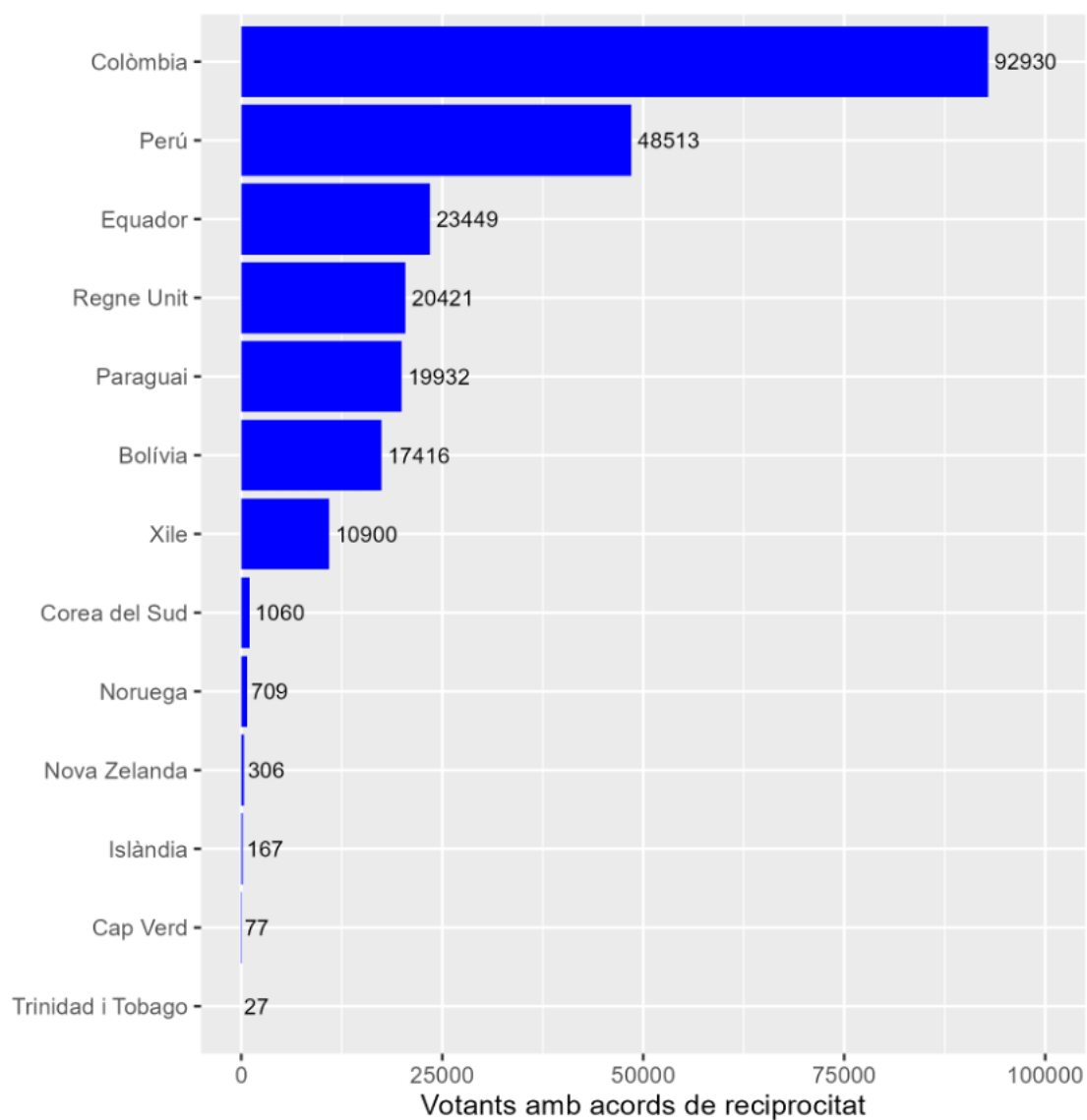
Figura 3. Potencialitat del vot estranger (UNIÓ EUROPEA) de 18 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE.

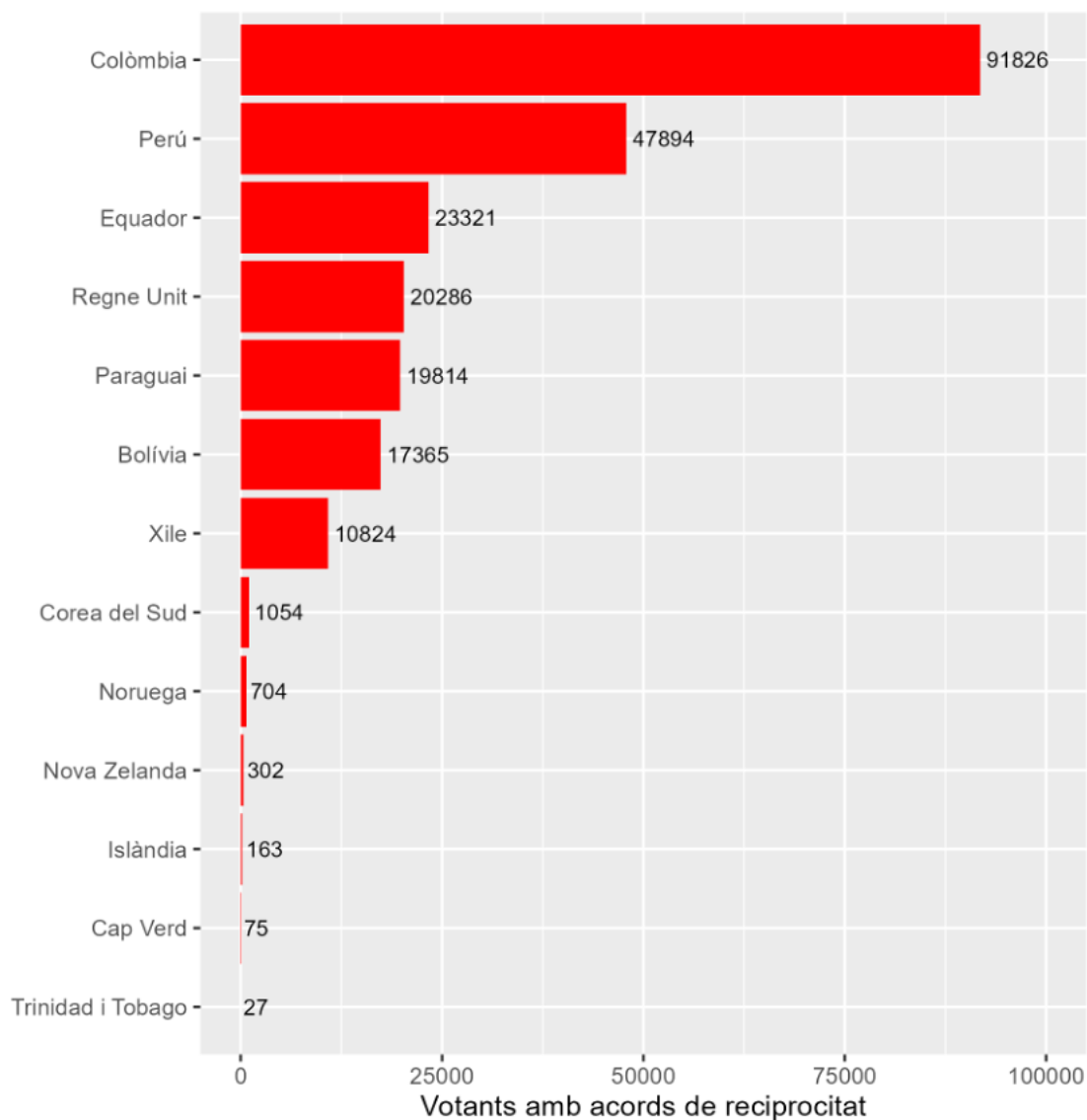
En relació amb la distribució del vot potencial de persones estrangeres procedents de països amb acords de reciprocitat, s'observa un patró estructural similar en els dos universos, de més de 16 i més de 18 anys, caracteritzat per una concentració notable en un conjunt reduït de nacionalitats, com són Colòmbia i Perú, mentre que la resta de procedències presenta valors clarament més baixos i una distribució més dispersa. La comparació entre ambdues figures fa evident, a més, una reducció natural dels volums totals quan s'eleva el llindar d'edat al cap de 18 anys, sense alteracions substancials en la jerarquia interna de les nacionalitats ni en la configuració general del perfil del col·lectiu.

Figura 4. Potencialitat del vot estranger (ACORDS DE RECIPROCIATAT) de 16 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE.

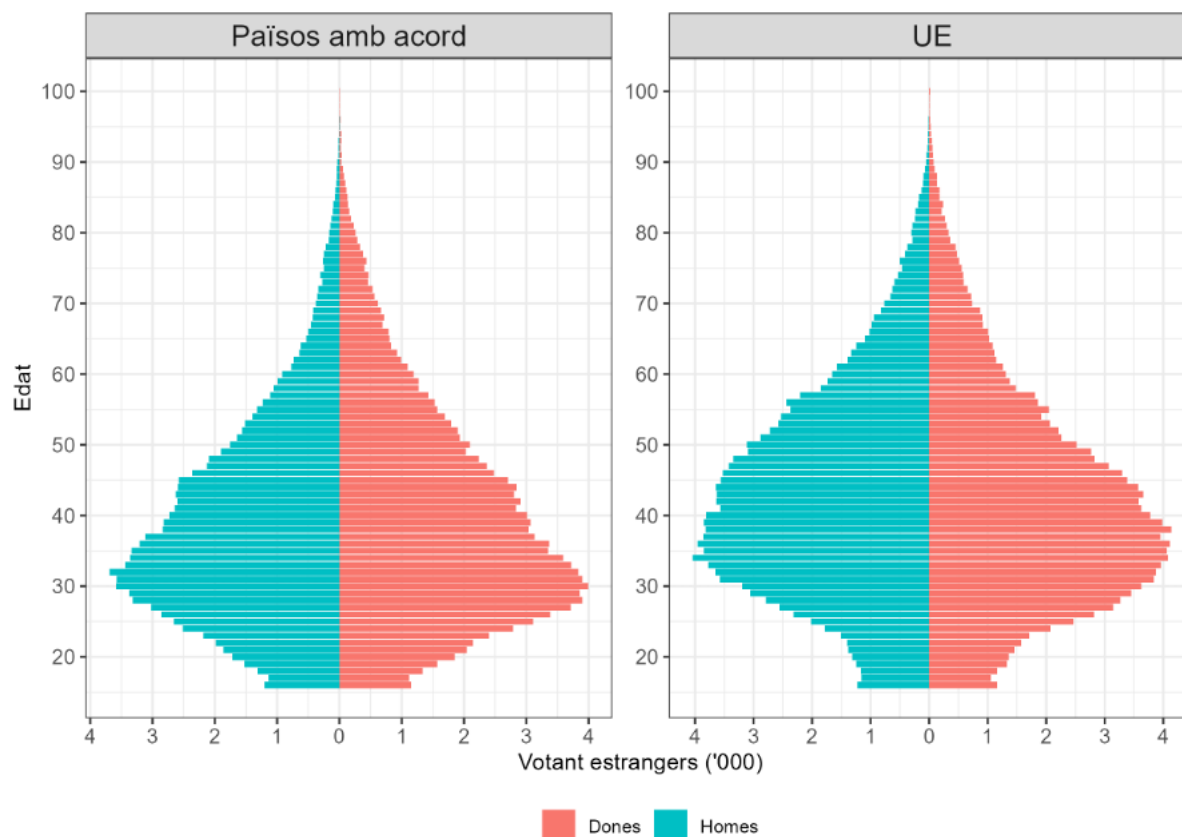
Figura 5. Potencialitat del vot estranger (ACORDS DE RECIPROCIAT) de 18 any i més a Catalunya, en nombres absoluts, 2025

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE.

Per altra banda, pot ser interessant també conèixer la distribució per sexes i origen dels potencials votants, diferenciant entre la ciutadania de la Unió Europea i la procedent de països amb acords de reciprocitat. Aquesta aproximació permet observar la composició interna d'aquests col·lectius i detectar possibles equilibris o lleugeres asimetries en la presència d'homes i dones, aportant així una visió complementària al volum total de població amb dret potencial a vot en cada cas.

Figura 6. Perfil per edat i sexe del potencial vot estranger a Catalunya, 2025, en nombres absoluts

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE.

Geografia de la població estrangera amb dret a vot a Catalunya

Les darreres dades disponibles sobre població de nacionalitat estrangera a Catalunya en el moment actual (maig de 2026) corresponen al *Censo Anual de Población 2025* (a 1 de gener de 2025), elaborat i publicat per l'INE – Instituto Nacional de Estadística. Els resultats que es presenten en aquest treball deriven d'una explotació específica de les microdades d'aquesta font, amb l'objectiu d'obtenir una aproximació més detallada i operativa del potencial electoral dels diferents col·lectius de població estrangera.

Amb aquesta finalitat, s'ha optat per treballar, per una banda, amb la població de 18 anys i més, que constitueix el conjunt de votants potencials en la data de referència del padró; i de l'altra, la població de 16 anys i més, incorporada amb una perspectiva prospectiva considerant les eleccions municipals previstes per a l'any 2027. Aquesta doble aproximació permet no només descriure la situació actual, sinó també anticipar l'evolució del potencial electoral en

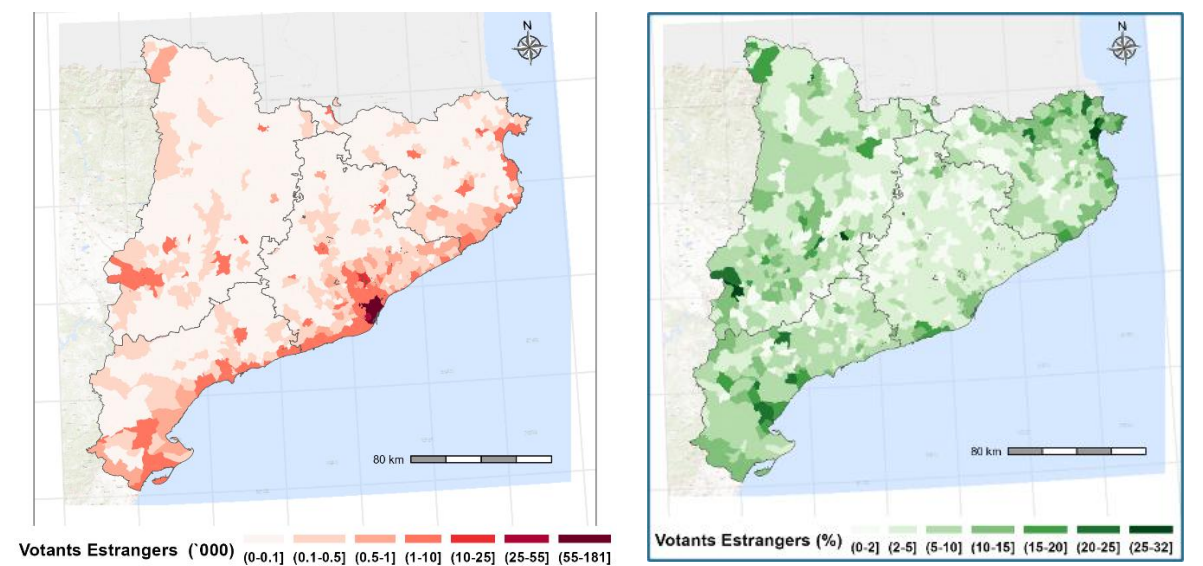
el curt termini. A més, s'hi inclou el total de població estrangera en aquestes franges d'edat, amb la voluntat d'establir un marc de comparació general i contextualitzar el volum de persones amb possibilitat de participar en processos electorals municipals. Finalment, es diferencia explícitament entre la ciutadania de la Unió Europea, amb dret de vot reconegut en les eleccions locals, i aquelles persones procedents de països tercers amb acords bilaterals de reciprocitat amb Espanya, els quals també poden accedir al dret de vot en determinades condicions.

El mapa i la taula següents (figures 7 i 8) ofereixen una visió detallada de la relació entre població total, nombre de població en edat de votar l'any 2027 i presència de possibles votants estrangers en diversos municipis de Catalunya (la taula completa es troba als annexos). Les dades permeten analitzar patrons demogràfics i electorals rellevants, especialment en relació amb la diversitat poblacional i el seu possible impacte en la participació política.

Cal assenyalar que s'observa una correlació directa entre la població total en edat de votar i el nombre de persones votants estrangeres. Municipis amb una gran població, com Barcelona (1.507.770 habitants majors de 16 anys) o l'Hospitalet de Llobregat (251.357 habitants majors de 16), presenten també un volum elevat de possibles votants estrangers (180.263 i 28.079 respectivament), relacionat també amb la concentració de població de la UE i de països llatinoamericans amb acords de reciprocitat.

Un dels aspectes més significatius és la variabilitat en el percentatge de persones votants estrangeres. Municipis com Guissona (32%), Castelló d'Empúries (28%), o Alcarràs (25%) mostren proporcions molt elevades de possibles votants estrangers en relació amb el total de votants. En contrast, altres municipis com Castellar del Vallès (3%) o Esparreguera (3%) presenten percentatges notablement més baixos. Pel que fa a les grans ciutats, Barcelona destaca amb un 13,9% de possibles votants estrangers, una xifra significativa però inferior a la d'altres municipis més petits o turístics com Sitges (19,4%) o Lloret de Mar (16,9%). D'altra banda, ciutats de mida mitjana com Sabadell (6,2%), Terrassa (5,2%) o Badalona (5,7%) presenten percentatges moderats baixos de votants estrangers. Cal destacar igualment com en alguns municipis amb població total relativament baixa, el percentatge de votants estrangers és especialment elevat. Per exemple, Puigcerdà (16,2%) o Mollerussa (15,9%).

Figura 7. Mapa de la distribució del potencial vot estrangers 16+ (EU + acords reciprocitat) a Catalunya, en percentatge i nombres absoluts, 2025

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE

Figura 8. Taula dels 10 principals municipis catalans amb major potencial de vot estranger (EU+ acords reciprocitat), 2025

Municipi	Població 16+	Total amb dret a vot	Votants estrangers	Votants estrangers (%)
Barcelona	1.507.770	1.295.659	180.263	13,9
Hospitalet de Llobregat, L'	251.357	210.128	28.079	13,4
Sabadell	190.403	172.766	10.672	6,2
Tarragona	122.014	105.404	9.667	9,2
Badalona	195.904	169.860	9.643	5,7
Lleida	125.422	105.671	9.436	8,9
Terrassa	196.359	176.147	9.096	5,2
Castelldefels	59.320	53.595	8.449	15,8
Sant Cugat del Vallès	80.145	74.737	6.789	9,1
Reus	93.981	82.230	6.159	7,5

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE. La taula completa es troba a Annexos.

En termes generals, la mitjana de votants estrangers als municipis analitzats se situa al voltant del 10%–15%, tot i que amb variacions notables. Aquesta heterogeneïtat posa de manifest la necessitat d’analitzar cada municipi en el seu context específic, evitant generalitzacions. En conclusió, aquestes dades evidencien una gran diversitat en la composició electoral dels municipis catalans, i alhora constitueixen una eina valuosa per comprendre millor la realitat demogràfica de Catalunya i per orientar polítiques públiques més inclusives (veure Annex 1).

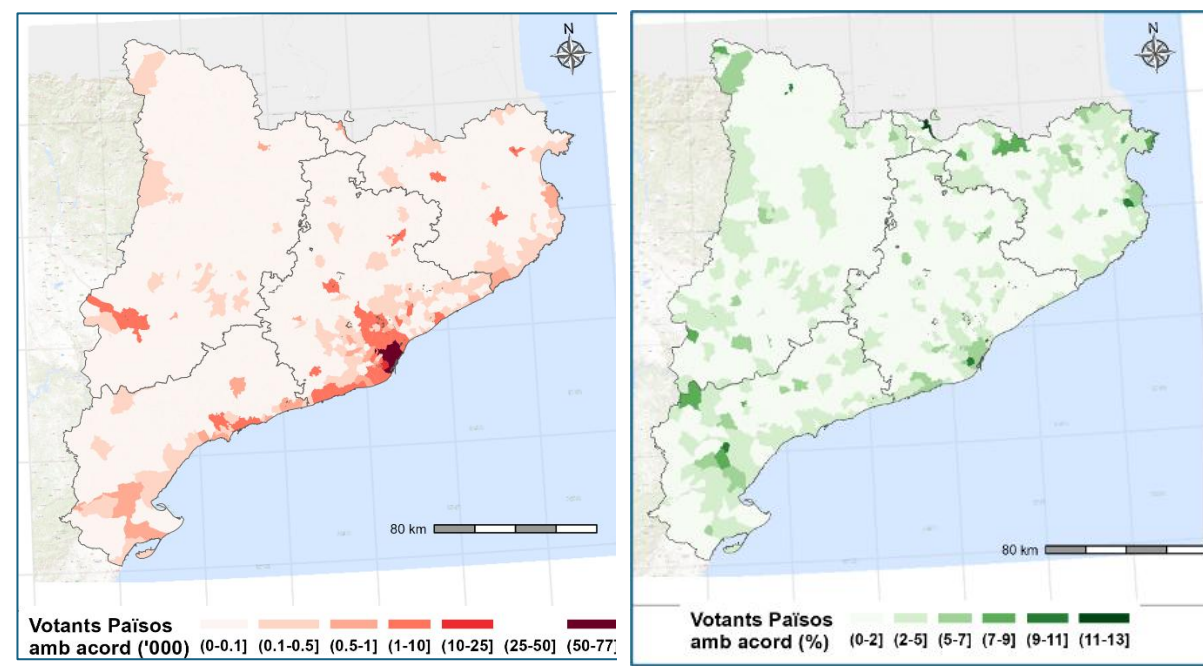
El mapa i taula següents (figures 9 i 10) mostren la distribució del **vot de persones nacionals de la Unió Europea (UE)** en diversos municipis de Catalunya, que permet analitzar el seu pes relatiu dins del cens electoral. Aquest col·lectiu està format per ciutadans i ciutadanes d'estats membres de la UE que resideixen a Catalunya i que tenen dret a vot en eleccions municipals, d'acord amb la normativa europea sobre ciutadania i participació política local.

En primer lloc, destaca la relació entre la mida del municipi i el nombre absolut de votants de la UE. Barcelona, com a municipi més poblat, concentra el nombre més gran de votants europeus (103.730), seguida de Castelldefels (6.413) i L'Hospitalet de Llobregat (5.513). No obstant això, quan s'analitza el percentatge sobre el total de votants, s'observa que les grans ciutats no són necessàriament les que tenen més presència relativa de ciutadania europea. Per exemple, Barcelona presenta un 8,0%, mentre que L'Hospitalet de Llobregat només arriba al 2,6%. En contrast, municipis més petits o amb una forta orientació turística mostren percentatges molt més elevats. És el cas de Guissona (27,8%) i Castelló d'Empúries (24,6%) on els votants de la UE representen una part molt significativa del cens. Altres municipis com Lloret de Mar (13,6%), Sitges (12,6%), o Roses (12,6%) també destaquen per tenir percentatges elevats, vinculats a la presència de residents europeus, molts d'ells jubilats o amb residència en zones properes a la costa. Les zones costaneres i turístiques tendeixen a atreure població europea amb un perfil diferent del de les àrees metropolitanes industrials, on el percentatge és més baix. Així, municipis com Badalona (2,1%), Sabadell (1,9%), o Terrassa (1,9%) presenten una presència relativament reduïda de votants europeus. També és rellevant observar casos intermedis com Castelldefels (12,0%) o Sant Cugat del Vallès (6,1%), que combinen proximitat a Barcelona amb una elevada qualitat de vida, fet que els converteix en destinacions atractives per a ciutadans europeus amb un nivell socioeconòmic mitjà-alt, de forma similar a Sitges. A més, en alguns municipis petits com Alcarràs (19,7%) o Ulldecona (13,5%), el pes dels votants de la UE és notablement alt, lligat a la presència de romanesos, que malgrat portar anys residint no han necessitat adquirir la nacionalitat espanyola.

En termes generals, la majoria dels municipis presenten percentatges de votants de la UE inferiors al 5%, indicant que, tot i la seva importància, aquest col·lectiu continua sent minoritari en el conjunt del cens electoral. En conclusió, la taula evidencia una distribució

desigual dels votants de la UE a Catalunya, amb una clara concentració en municipis turístics i costaners, així com en algunes zones rurals específiques (veure Annex 2).

Figura 9. Mapa de distribució del potencial vot estrangers de 16 i més anys de països de la UNIÓ EUROPEA a Catalunya. En percentatge i nombres absoluts, 2025

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE

Figura 10. Taula de 10 principals municipis catalans amb major potencial de vot estranger de països de la UNIÓ EUROPEA (16 anys i més), 2025

Nom de Municipi	Població total 16+	Votant total	Votant UE	Votant UE (%)
Barcelona	1.507.770	1.295.659	103.730	8,0
Castelldefels	59.320	53.595	6.413	12,0
Hospitalet de Llobregat, L'	251.357	210.128	5.513	2,6
Lleida	125.422	105.671	5.219	4,9
Sant Cugat del Vallès	80.145	74.737	4.590	6,1
Tarragona	122.014	105.404	4.506	4,3
Lloret de Mar	35.581	26.257	3.566	13,6
Badalona	195.904	169.860	3.561	2,1
Sabadell	190.403	172.766	3.275	1,9
Terrassa	196.359	176.147	3.268	1,9

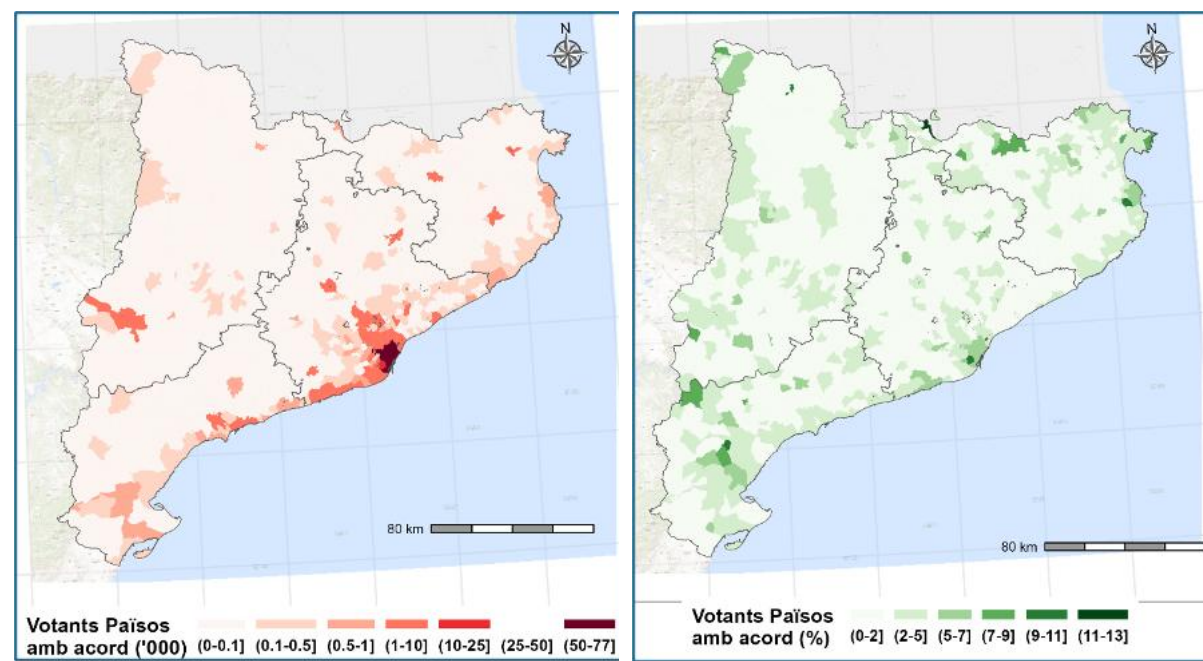
Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE. La taula completa es troba a Annexos.

Per la seva part, el mapa i la taula següents (figures 11 i 12) recullen la distribució dels possibles votants procedents de països amb acord de reciprocitat en diversos municipis de Catalunya. Aquest col·lectiu està format per ciutadans i ciutadanes extracomunitàries que, gràcies als convenis bilaterals amb Espanya, poden exercir el dret de vot en eleccions municipals. Entre aquests països s'hi inclouen, entre d'altres, Bolívia, Colòmbia, Equador, Perú o el Regne Unit, tal com es recull en la primera part d'aquest capítol.

De manera general, s'observa que els municipis amb més població concentren també el nombre absolut més elevat de votants d'aquest grup. Barcelona destaca clarament amb 76.533 votants de països amb acord (5,9% de la població de 16 i més anys), seguida de l'Hospitalet de Llobregat amb 22.566 (10,7%). Aquest darrer cas és especialment rellevant, ja que combina un volum alt amb un percentatge molt elevat, indicant una forta presència relativa d'aquest col·lectiu. Els municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona presenten percentatges significatius. Ciutats com Puigcerdà (12,6%), L'Hospitalet de Llobregat (10,7%), o La Seu d'Urgell (7,1%) mostren una concentració notable de votants procedents d'aquests països. Aquest patró està estretament vinculat a les dinàmiques migratòries associades al mercat laboral urbà, que ha atret població d'origen llatinoamericà i d'altres regions amb acords de reciprocitat. En contrast, municipis mitjans com Sabadell (4,3%), Terrassa (3,3%) o Badalona (3,6%) presenten percentatges significativament menors.

Un altre aspecte destacable és la situació en municipis més petits o perifèrics, on el pes relatiu pot ser molt elevat. En zones turístiques com Sitges (6,8%), Salou (4,6%) o Lloret de Mar (3,3%) els percentatges també resulten inferiors als de la població votants de la Unió Europea en aquests mateixos municipis. Això indica que la composició de la població estrangera varia segons el tipus d'activitat econòmica, i que les persones nacionals de la UE tendeixen a concentrar-se més en zones turístiques, mentre que les procedents de països amb acord tenen una presència més forta en àrees urbanes i metropolitanes (veure Annex 3).

Figura 11. Mapa de distribució del potencial vot estrangers de 16 i més anys (països amb ACORDS RECIPROCITAT) a Catalunya, en percentatge i nombres absoluts, 2025

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades del'INE

Figura 12. Taula de 10 principals municipis catalans amb major potencial de vot estranger de països amb ACORDS DE RECIPROCITAT (16 anys i més), 2025

Nom de Municipi	Població total	Votant total	Votant Països acord	Votant Països acord (%)
Barcelona	1.507.770	1.295.659	76.533	5,9
Hospitalet de Llobregat, L'	251.357	210.128	22.566	10,7
Sabadell	190.403	172.766	7.397	4,3
Badalona	195.904	169.860	6.082	3,6
Terrassa	196.359	176.147	5.828	3,3
Tarragona	122.014	105.404	5.161	4,9
Cornellà de Llobregat	79.291	70.686	4.487	6,3
Lleida	125.422	105.671	4.217	4,0
Santa Coloma de Gramenet	104.739	85.006	4.176	4,9
Reus	93.981	82.230	3.097	3,8

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE. La taula completa es troba a Annexos.

En termes generals, la majoria dels municipis presenten percentatges de votants de països amb acords de reciprocitat entre el 5% i el 10%. No obstant això, hi ha una variabilitat considerable que reflecteix la diversitat territorial i socioeconòmica de Catalunya. Aquesta

heterogeneïtat reflecteix les dinàmiques migratòries recents i posa de manifest la importància de considerar el context local per entendre el pes real d'aquest col·lectiu.

Finalment, s'inclou una darrera taula que recull un rànquing dels municipis catalans amb una major proporció de població immigrada de 18 anys i més que no disposa de dret a vot, posant de manifest la distribució territorial d'aquest col·lectiu i la seva rellevància relativa dins del conjunt de la població resident (veure Annex 4). Això implica que en determinats municipis una part significativa de la població adulta resident no pot participar en els processos electorals, fet que pot tenir efectes sobre el nivell de representació política i sobre la capacitat d'incidència d'aquests col·lectius en la presa de decisions locals. Alhora, també reflecteix una possible desconexió entre la composició real de la població i el cos electoral, amb implicacions per a la planificació de polítiques públiques i la cohesió social a escala municipal.

Figura 13. 10 principals municipis catalans amb la proporció més elevada de persones immigrants majors de 18 anys sense dret a vot, 2025

Nom del municipi	Immigrants no votants sobre el total de població (%)
Salt	34,73
Guissona	32,17
Ullà	30,0
Portella, La	30,20
Torrelameu	27,11
Aitona	27,05
Granja d'Escarp, La	26,37
Lloret de Mar	26,20
Castelló d'Empúries	25,89
Castell-Platja d'Aro	25,37

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE. La taula completa es troba a Annexos.

Conèixer les dades serveix per poder plantejar opcions d'intervenció pública, tant per part de les administracions com de les entitats socials, per afavorir la participació electoral d'aquelles persones estrangeres residents que poden exercir el dret a vot en les eleccions municipals.

5. Estratègies per afavorir la participació electoral de la població estrangera a Catalunya

En les democràcies liberals, l'ampliació del dret de sufragi s'ha entès històricament com un mecanisme d'aprofundiment democràtic, vinculat tant a l'increment de la participació política

com al reforç del sentiment de pertinença i corresponsabilitat dins la comunitat política. En aquest marc, el debat sobre la participació electoral de les persones estrangeres posa en tensió dues concepcions diferents de la ciutadania: d'una banda, una visió basada estrictament en la nacionalitat i la pertinença a l'Estat-nació; de l'altra, una concepció més vinculada a la residència, l'arrelament i la participació efectiva en la vida social i econòmica dels territoris.

Des d'aquesta perspectiva, el reconeixement del dret de vot a les persones estrangeres ha avançat de manera desigual a Europa. Mentre que la participació de ciutadans d'altres estats membres de la Unió Europea en les eleccions municipals s'ha anat consolidant progressivament, l'extensió d'aquest dret a persones extracomunitàries continua sent limitada i sovint condicionada per criteris de reciprocitat o períodes mínims de residència.

Més enllà del debat jurídic o polític sobre l'ampliació del dret de sufragi a les persones estrangeres, aquesta qüestió remet, en el fons, al model de democràcia i de comunitat política que es vol construir, així com als límits d'exclusió que una societat considera acceptables. Aquest treball parteix de la idea que la participació política de les persones residents constitueix un element d'enfortiment democràtic, especialment en l'àmbit local, on la vinculació amb el territori i la vida quotidiana és més directa. En aquest sentit, l'objectiu de l'informe no és tant reobrir el debat normatiu sobre el dret de sufragi, sinó identificar on i com es poden impulsar iniciatives orientades a promoure la participació política i electoral de la població estrangera resident a Catalunya.

Criteris per a la identificació d'espais d'intervenció: concentració demogràfica, potencial electoral i desigualtats de representació

L'anàlisi de les dades sobre el potencial de vot estranger a Catalunya permet identificar una estructura territorial que pot orientar una intervenció pública en matèria de participació i inclusió política. A partir de la combinació del volum total de votants estrangers, la presència de ciutadania de la UE i de països amb acord, i el pes relatiu de la població immigrada, es poden establir diferents espais per desenvolupar marcs d'actuació complementaris.

En primer lloc, s'identifica un conjunt de grans ciutats on es concentra el volum més elevat de potencials persones votants estrangeres. Aquestes àrees constitueixen els principals nodes d'agregació demogràfica i, per tant, ofereixen la major capacitat d'impacte quantitatiu i de representativitat política. En aquest grup destaquen especialment Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat o Badalona, així com Terrassa i Tarragona. En aquests municipis, l'elevat volum absolut de població estrangera amb dret potencial de vot permet el desplegament d'estratègies d'alta visibilitat i incidència electoral. D'aquests, hi ha municipis amb una presència significativa de vot potencial de ciutadania de la Unió Europea, com Barcelona, on pot resultar especialment pertinent l'aprofitament del marc institucional europeu. En altres, com l'Hospitalet de Llobregat, hi ha una concentració més gran de població extracomunitària, i adquireixen una rellevància particular les estratègies d'informació, mediació i proximitat. Entre aquestes, cal considerar l'adaptació lingüística i comunicativa de les intervencions, mitjançant l'ús de les llengües més habituals entre les persones migrants, així com el treball coordinat amb entitats socials, associacions culturals i xarxes comunitàries preexistents, que actuen com a canals de confiança i intermediació social.

En segon lloc, s'identifica un conjunt de ciutats mitjanes que, tot i disposar d'un volum inferior de potencial electorat estranger, presenten condicions favorables per al desenvolupament d'intervencions sostingudes i de caràcter territorialment intensiu. En aquest grup s'inclouen municipis com Girona, Reus, Manresa, Vic, Cornellà de Llobregat o Castelldefels. Així mateix, poden distingir-se perfils diferenciats dins d'aquest conjunt: municipis amb major pes relatiu de ciutadania europea, com Sitges o Cambrils, i municipis amb una presència més destacada de població extracomunitària, com Vic, Manresa o Granollers. En aquests municipis es pot facilitar una comunicació més directa amb les persones residents, on adquireix rellevància l'articulació amb teixits associatius locals, centres cívics i entitats de barri. Així mateix, l'adaptació lingüística, tot i ser menys complexa que en les grans metròpolis, continua essent un factor clau per garantir l'accessibilitat de la informació i l'efectivitat de les accions.

En tercer lloc, es considera un conjunt de municipis de menor dimensió poblacional, en els quals la proximitat social i institucional és més accentuada. En aquests contextos, malgrat un volum absolut reduït, el pes relatiu de la població estrangera amb dret potencial de vot pot assolir valors significatius. Municipis com Guissona, Alcarràs, Mollerussa o Torredembarra

exemplifiquen aquesta tipologia. En aquests entorns, la intervenció es fonamenta especialment en la densitat de relacions comunitàries existents i en la interacció directa amb actors locals de proximitat. Les xarxes informals, les associacions locals i els espais de socialització quotidiana adquireixen un paper central com a canals de transmissió i legitimació, mentre que l'adaptació lingüística pot esdevenir més focalitzada i vinculada a determinats grups lingüístics. En aquests municipis, a més a més, les intervencions poden generar un impacte comunitari directe i contribuir tant a l'increment de la participació com al reconeixement de la diversitat social existent. Aquest grup és especialment interessant perquè és present al llarg de la geografia catalana, les seves dimensions permeten una intervenció directa i aquesta pot tenir un impacte més gran.

També s'identifica un quart grup de municipis especialment rellevants des d'una perspectiva simbòlica i democràtica: aquells en què una part substancial de la població estrangera resident no disposa de dret de sufragi. Municipis com Salt, Lloret de Mar o Manlleu presenten alts nivells de població estrangera exclosa del sistema electoral. La intervenció en aquests contextos adquireix un valor que transcendeix l'activació del vot potencial, en tant que permet treballar la inclusió política efectiva dels residents amb dret de vot i, alhora, fer visibles les limitacions estructurals de la representació democràtica en societats altament diverses.

Finalment, apuntar que un criteri fonamental a l'hora de definir on i com impulsar iniciatives de participació política és l'existència d'un compromís institucional i polític real, especialment —tot i que no exclusivament— per part dels equips de govern municipals. L'experiència mostra que les polítiques orientades a fomentar la participació electoral de la població estrangera requereixen continuïtat, capacitat de coordinació i legitimitat institucional. Sense una voluntat política clara i sostinguda, resulta difícil consolidar espais de treball estables, generar confiança amb les persones implicades o desplegar accions amb impacte efectiu. Per aquest motiu, la identificació de municipis prioritaris no pot basar-se únicament en indicadors demogràfics o electorals, sinó també en la predisposició política i institucional existent per assumir aquest tipus d'agenda pública.

Figura 14. Quadre sinòptic de les diferents tipologies de municipis catalans on poder intervenir

Tram de municipi (electorat amb dret a vot)	Total potencials votants estrangers	Potencials votants UE	Potencials votants reciprocitat
Més de 100.000	Barcelona; Hospitalet de Llobregat; Sabadell; Tarragona; Badalona; Lleida; Terrassa; Santa Coloma de Gramenet; Mataró	Barcelona; Hospitalet de Llobregat; Lleida; Tarragona; Badalona; Sabadell; Terrassa; Mataró; Santa Coloma de Gramenet	Barcelona; Hospitalet de Llobregat; Sabadell; Badalona; Terrassa; Tarragona; Lleida; Santa Coloma de Gramenet; Mataró
50.000 – 100.000	Cornellà de Llobregat; Castelldefels; Reus; Sant Cugat del Vallès; Rubí; Girona; Granollers; Sant Boi de Llobregat; Manresa; Vilanova i la Geltrú	Castelldefels; Sant Cugat del Vallès; Reus; Girona; Vilanova i la Geltrú; Manresa; Sant Pere de Ribes; Cornellà de Llobregat; Rubí; Sant Boi de Llobregat	Cornellà de Llobregat; Rubí; Reus; Granollers; Girona; Castelldefels; Sant Cugat del Vallès; Sant Boi de Llobregat; Manresa; Vilanova i la Geltrú
Menys de 50.000	Esplugues de Llobregat; Sitges; Figueres; Lloret de Mar; Mollet del Vallès; Vic; Sant Pere de Ribes; Salou; Cambrils; Vilafranca del Penedès	Lloret de Mar; Sitges; Castelló d'Empúries; Salou; Roses; Cambrils; Figueres; Alcarràs; Mont-roig del Camp; Sant Carles de la Ràpita	Esplugues de Llobregat; Figueres; Mollet del Vallès; Vic; Vilafranca del Penedès; Sitges; Sant Pere de Ribes; Lloret de Mar; Salou; Cambrils
Menys de 20.000	Roses; Amposta; Castelló d'Empúries; Mollerussa; Torredembarra; Mont-roig del Camp; Alcarràs; Sant Carles de la Ràpita; Puigcerdà; Palafrugell	Castelló d'Empúries; Roses; Alcarràs; Mont-roig del Camp; Sant Carles de la Ràpita; Mollerussa; Balaguer; L'Escala; Alcanar; Amposta	Puigcerdà; Amposta; Canovelles; Torredembarra; Corbera de Llobregat; La Seu d'Urgell; Calella; Mollerussa; La Llagosta; Cunit

Font: Elaboració pròpia

Propostes d'intervenció per fomentar la participació electoral: informació, sensibilització i millores estructurals

De manera complementària, en aquest apartat es volen apuntar algunes propostes per avançar en l'exploració d'accions i iniciatives per facilitar la participació electoral de la població estrangera, entenent que es tracta d'un dret democràtic que, alhora, fomenta la inclusió i enforteix la convivència i la cohesió social¹.

En relació amb el foment de la participació en les eleccions municipals, es poden extreure conclusions generals a partir de l'informe elaborat per la Comissió Europea l'any 2017 sobre ciutadania europea. En aquest document, la Comissió instava els estats membres a promoure la participació de les persones nacionals d'altres països de la Unió Europea en les eleccions municipals, mitjançant la millora de la informació sobre els seus drets electorals i l'eliminació dels obstacles administratius que en dificulten l'exercici. Igualment, es destacava la importància d'intensificar els espais de diàleg amb la ciutadania i de desenvolupar pràctiques institucionals orientades a facilitar l'exercici efectiu del dret de sufragi actiu.

En aquest sentit, les principals línies d'actuació per a la millora de la participació electoral de la població estrangera es poden estructurar en tres eixos diferenciats, però complementaris, com són la informació, les actuacions específiques i la sensibilització.

La **informació** es configura com un element central per garantir l'exercici efectiu del dret de sufragi. La Comissió Europea ja assenyalava la necessitat de millorar de manera substancial el coneixement dels drets electorals de la ciutadania europea resident, així com d'intensificar els espais de diàleg amb la ciutadania i promoure pràctiques facilitadores del dret de vot. Aquesta necessitat informativa s'ha d'estendre no només a la població comunitària resident, sinó també, de manera general, a tota la població estrangera amb dret de sufragi, assegurant la difusió clara dels drets, els procediments i els calendaris electorals, així com l'accessibilitat lingüística de la informació.

¹ Les consideracions relatives a l'eventual extensió del dret de sufragi es desenvolupen amb detall en el document del CIEMEN (2024). En el present text, l'anàlisi es limita estrictament a les polítiques orientades a l'increment de la participació electoral de la població estrangera amb dret de vot ja reconegut.

Per fer efectiva aquesta premissa, cal plantejar la possibilitat d'articular una xarxa de col·laboració amb el teixit d'entitats socials i actors del territori que actuen com a referents de proximitat. Les biblioteques públiques, els casals de barri i els centres cívics han d'esdevenir nodes actius de divulgació, aprofitant la seva capil·laritat per arribar on les campanyes institucionals genèriques sovint no arriben. Així mateix, la implicació de les entitats de persones nouvingudes i associacions veïnals és clau per traduir la complexitat administrativa en un llenguatge entenedor i culturalment situat.

Més enllà de les campanyes puntuals en període electoral, cal establir protocols d'informació permanents que integrin el dret a vot en els circuits d'acollida i en els tràmits ordinaris d'estrangeria i padró. Una estratègia sostinguda en el temps permetria desvincular la informació de la urgència electoral, facilitant que la inscripció al cens esdevingui un hàbit de ciutadania plenament consolidat.

En aquest sentit, doncs, esdevé necessari reforçar les estratègies de comunicació institucional, amb campanyes permanents i no exclusivament vinculades als períodes electorals. Aquestes haurien d'incorporar formats multicanal, llenguatge simplificat i adaptació lingüística sistemàtica a les principals llengües de les comunitats residents. La comunicació ha de deixar de ser puntual i reactiva per esdevenir estructural i sostinguda en el temps.

Un segon àmbit d'intervenció clau són les **actuacions específiques de desburocratització**. Un dels principals elements que distorsiona l'exercici efectiu del dret de vot és el requisit d'inscripció prèvia. Aquest tràmit pot actuar com a factor desincentivador, en la mesura que exigeix una acció administrativa explícita per part de la persona interessada en absència d'incentius polítics immediats. A més, la desconexió entre els períodes d'inscripció i el cicle electoral impedeix aprofitar les dinàmiques d'informació i mobilització pròpies de les campanyes electorals. Davant d'aquesta situació, es planteja la necessitat d'avançar cap a models de registre automàtic vinculat al padró municipal, de manera que la condició de persona empadronada amb dret de sufragi comporti la incorporació d'ofici al cens electoral corresponent. Aquest mecanisme permetria reduir de manera substancial les barreres d'accés i simplificar el procediment administratiu, traslladant la càrrega de la inscripció des de la ciutadania cap a l'administració.

En paral·lel, es proposa la incorporació de mecanismes de silenci administratiu positiu, de manera que, un cop iniciat el procediment d'inscripció, la manca de resolució expressa dins un termini breu comporti la validació automàtica de la inscripció. Aquest enfocament reforça la seguretat jurídica de la persona interessada i redueix els efectes dissuasius derivats de la complexitat procedimental.

Així mateix, existeixen marges de millora rellevants en l'elaboració i gestió del cens de persones estrangeres amb dret de vot, tant pel que fa als calendaris d'inici del procediment com a la qualitat i abast dels mecanismes d'informació i difusió. En aquest àmbit, la col·laboració entre administracions municipals, consolats i entitats socials, així com amb administracions supramunicipals, esdevé un element clau per reforçar la capacitat de disseminació de la informació.

D'altra banda, es consideren necessaris mecanismes de simplificació addicionals mitjançant el desplegament de protocols d'actuació coordinats a les Oficines d'Atenció a la Ciutadania i a les oficines de gestió del padró. Aquests protocols haurien d'establir l'obligació d'informar i oferir de manera proactiva la inscripció al cens electoral en el moment de qualsevol tràmit d'alta o modificació de residència. Això requereix la implementació de sistemes d'alerta interna en les eines de gestió administrativa que permetin identificar automàticament la condició de persona potencialment electora. En aquest sentit, aquestes oficines haurien de funcionar com una finestra única d'accés al dret de sufragi, on la interoperabilitat de les dades administratives permeti actualitzar el cens de manera d'ofici, reduint la necessitat d'intervenció per part de la persona interessada. Així mateix, la incorporació de sistemes de validació immediata mitjançant eines d'administració electrònica (com la signatura digital) permetria confirmar la voluntat d'inscripció sense necessitat de tràmits addicionals. Finalment, es proposa ampliar la capacitat d'accés al sistema mitjançant la descentralització dels punts de registre, incorporant espais d'alta freqüentació ciutadana, com biblioteques, centres cívics o serveis socials. Aquesta mesura contribueix a integrar l'exercici del dret de sufragi dins la quotidianitat administrativa, evitant que el procediment quedi vinculat exclusivament a períodes preelectorals o a espais administratius específics.

Resulta, doncs, clau, aprofundir en la integració entre el padró municipal i el cens electoral, avançant cap a models de registre automàtic o gairebé automàtic, que redueixin la necessitat

d'intervenció individual. En aquesta mateixa línia, la millora dels mecanismes de coordinació administrativa hauria de permetre una actualització contínua del cens, evitant els períodes rígids d'inscripció i facilitant una gestió més dinàmica i ajustada a la realitat demogràfica. Alhora, cal consolidar el paper actiu de les administracions locals, especialment dels ajuntaments, com a agents proactius en la identificació i activació del dret de sufragi. Això implica reforçar les oficines d'atenció ciutadana com a punts d'inscripció assistida, així com incorporar figures específiques de referència en participació electoral i migració dins de les estructures municipals. Igualment, la utilització de dades agregades pot permetre identificar bretxes territorials i socials de participació.

En aquesta mateixa línia, diversos treballs recents sobre governança migratòria a Catalunya han remarcat la necessitat de reforçar els mecanismes de coordinació interadministrativa i de cooperació multinivell entre administracions locals, supramunicipals i actors socials per garantir respostes més eficients i inclusives en matèria de migracions i participació (Comitè d'Experts per a la Transformació i la Innovació Social, 2026). Aquesta perspectiva reforça la idea que la participació electoral no s'ha d'entendre únicament com un dret formal, sinó també com un element clau de cohesió social, representació democràtica i construcció de ciutadania en societats cada vegada més diverses.

Finalment, esdevé clau promoure la **sensibilització sobre el dret de sufragi de la població estrangera resident**, especialment en municipis amb una alta diversitat demogràfica i una presència significativa de població migrant. En aquest sentit, la Comissió Europea ja havia destacat la importància dels espais de diàleg amb la ciutadania i de les pràctiques institucionals facilitadores, elements que han de complementar-se amb estratègies específiques de sensibilització.

Aquestes estratègies han de tenir un doble objectiu: d'una banda, reforçar el coneixement dels drets polítics entre les persones potencialment electores; de l'altra, promoure el reconeixement social del dret de vot com a instrument d'integració i cohesió social. En aquest marc, el treball en xarxa amb entitats socials, associacions culturals i actors comunitaris esdevé especialment rellevant, en tant que actua com a canal de confiança i intermediació entre la població resident. El suport a entitats del tercer sector, associacions de persones migrants i actors comunitaris permet desplegar mecanismes de mediació social basats en la

confiança. En aquest marc, els mediadors interculturals i les figures comunitàries de referència poden jugar un paper determinant en la transmissió d'informació i en la mobilització electoral. De manera complementària, la consideració del dret de sufragi no només com un dret individual, sinó també com un instrument d'integració democràtica, exigeix el desenvolupament de campanyes actives d'informació i d'inscripció dirigides a la població estrangera amb dret de vot. Així, es poden considerar mesures complementàries d'accessibilitat i educació cívica, com la incorporació sistemàtica de la informació sobre drets polítics en els programes d'acollida, cursos d'idioma o serveis socials, així com la millora dels canals digitals per reduir la desinformació i les barreres d'accés. En qualsevol cas, el foment de la participació electoral de la població estrangera resident hauria d'esdevenir un eix estructural de les polítiques municipals d'inclusió, integració i convivència.

En conjunt, les línies d'actuació descrites —basades en la informació, la simplificació administrativa, la cooperació institucional i la sensibilització— constitueixen elements complementaris d'una estratègia orientada a reforçar la participació política de la població estrangera resident. En última instància, la consolidació de societats democràtiques inclusives exigeix incorporar la participació de tota la població resident, com a mínim en l'àmbit local, com a principi estructurador de la convivència i la cohesió social.

Figura 15. Quadre sinòptic de mesures per a la millora de la participació electoral de la població estrangera

Àmbit d'intervenció	Problema identificat	Propostes principals	Instruments i accions concretes
Informació i comunicació	Desconeixement dels drets electorals i informació fragmentada o puntual	Reforçar la informació com a pilar estructural del sistema de participació	• Campanyes actives i estables (no només electorals) d'inscripció i mobilització • Comunicació multicanal (digital, presencial, SMS, etc.); llenguatge simplificat i adaptació lingüística • Integració de la informació en circuits d'acollida, padró i estrangeria
	Dificultat d'accés a la informació	Implicació del teixit social com a canal de transmissió i legitimació	• Col·laboració amb entitats socials i associacions locals; espais públics com a nodes informatius; • Mediació intercultural i figures comunitàries de referència; suport al tercer sector com a intermediari
Desburocratització i coordinació interadministrativa	Inscripció prèvia complexa, poc sincronitzada i desincentivadora	Reducció de barreres administratives i simplificació del registre	• Inscripció assistida en tràmits de padró (registre automàtic); silenci administratiu positiu; validació digital immediata (signatura electrònica); inscripció assistida en tràmits de padró • OAC com a finestreta única electoral; sistemes d'alerta interna per identificar electors potencials; referents municipals de participació; descentralització dels punts d'inscripció
	Fragmentació institucional i dèficits d'actualització del cens	Integració i actualització contínua del sistema censal i coordinació interadministrativa	• Interoperabilitat entre padró i cens electoral; Actualització contínua de dades; anàlisi de bretxes territorials amb dades agregades; • Coordinació entre ajuntaments, consolat i administracions supramunicipals
Sensibilització i compromís democràtic	Baix reconeixement social del dret de vot de la població estrangera	Reforçar el valor democràtic i integrador del sufragi	• Campanyes de sensibilització estructurals; educació cívica en actuacions públiques; difusió en serveis socials i canals digitals; treball amb entitats i mediadors interculturals; • Incorporació del dret de vot a les polítiques d'inclusió municipal

Font: Elaboració pròpia

Un cop plantejades les propostes, esdevé necessari plantejar-se com avançar cap a una fase d'implementació que permeti passar del diagnòstic analític a la prova d'intervencions concretes. En aquest sentit, la complexitat i heterogeneïtat dels municipis analitzats fa especialment recomanable el disseny d'un o diversos **plans pilot** en entorns locals seleccionats, que permetin testar de manera controlada diferents estratègies de millora de la participació electoral de la població estrangera. Aquests municipis pilot haurien de ser escollits a partir d'una diagnosi prèvia que combini volum de població estrangera amb dret de vot, diversitat d'orígens, estructura associativa existent i capacitat i compromís institucional local, de manera que es garanteixi tant la representativitat del cas com la viabilitat operativa de les actuacions. Com s'ha assenyalat anteriorment, la iniciativa de projectes pilots podria prioritzar el tercer grup de municipis apuntats, ja que la seva dimensió permet una intervenció de proximitat, amb un potencial d'impacte comunitari especialment elevat gràcies al pes relatiu de la població estrangera, la densitat de les xarxes socials locals i la seva presència arreu del territori català.

A partir d'aquesta diagnosi inicial, els plans pilot podrien integrar de manera combinada les principals línies d'actuació identificades al llarg del document: millora dels circuits d'informació, simplificació i automatització dels processos d'inscripció, reforç de la mediació amb entitats i actors comunitaris, i desplegament de campanyes de sensibilització específiques. Aquest enfocament permetria avaluar l'impacte real de les mesures en contextos territorials diversos i ajustar-les abans d'una eventual extensió a escala general. Finalment, la posada en marxa d'aquest tipus d'iniciatives requeriria explorar línies de finançament específiques, tant a escala autonòmica com estatal o europea, orientades a projectes d'innovació democràtica, inclusió social i millora de la participació ciutadana, que permetin dotar els municipis dels recursos tècnics i humans necessaris per a la seva implementació efectiva.

6. A tall de conclusió

La participació política de les persones residents constitueix un element fonamental per a la qualitat democràtica, la cohesió social i la construcció d'un sentiment de pertinença compartit. Però també és cert que la participació electoral de la població estrangera resident a Catalunya continua estant condicionada tant per limitacions normatives com per obstacles administratius i informatius que dificulten l'exercici efectiu del dret de sufragi.

Les dades analitzades evidencien que Catalunya disposa d'un potencial electorat estranger considerable, distribuït de manera desigual però present al conjunt del territori. Les grans àrees metropolitanes concentren els volums absoluts més elevats de potencials votants, mentre que nombrosos municipis de dimensió mitjana i petita presenten percentatges especialment alts de població estrangera amb dret potencial de vot. Aquesta realitat confirma que la participació electoral de la població immigrada no és una qüestió limitada a determinats territoris, sinó un repte compartit que afecta municipis amb característiques socials, econòmiques i demogràfiques molt diverses.

L'informe posa de manifest que existeix una distància significativa entre el dret formal de vot i la seva materialització efectiva. Tot i que milers de persones estrangeres residents compleixen els requisits legals per participar en les eleccions municipals, una part important no arriba a exercir aquest dret a causa de la complexitat dels procediments, la necessitat d'inscripció prèvia al cens electoral, el desconeixement dels terminis administratius o la insuficiència de polítiques públiques orientades a facilitar-ne l'exercici. Aquesta situació suggereix que l'exclusió política no depèn únicament del marc jurídic, sinó també de les condicions pràctiques que permeten convertir un dret reconegut en una participació real.

L'anàlisi territorial permet identificar diferents tipologies de municipis on resulta especialment pertinent impulsar actuacions específiques. Les grans ciutats ofereixen un potencial d'impacte quantitatiu molt elevat, mentre que els municipis mitjans i petits poden facilitar intervencions més properes i adaptades a les característiques de les comunitats locals. Al mateix temps, existeixen municipis on una part molt significativa de la població adulta resident continua exclosa del dret de vot, fet que posa de manifest les limitacions actuals del sistema de representació política en contextos de gran diversitat demogràfica.

Les evidències recollides apunten que qualsevol estratègia orientada a millorar la participació electoral de la població estrangera hauria de fonamentar-se en tres grans pilars. En primer lloc, la millora de la informació i la comunicació, garantint que les persones potencialment electores coneguin els seus drets, els procediments existents i els terminis aplicables. En segon lloc, la simplificació administrativa, reduint les barreres associades als processos d'inscripció i avançant cap a mecanismes més automàtics i accessibles. Finalment, la sensibilització i la promoció del compromís democràtic, reforçant la idea que la participació electoral constitueix una eina d'inclusió, convivència i corresponsabilitat ciutadana.

En aquest procés, els ajuntaments ocupen una posició especialment rellevant. La seva proximitat a la ciutadania, el seu coneixement de les realitats locals i la seva capacitat d'articular xarxes de col·laboració amb entitats socials els converteixen en actors clau per promoure la participació electoral. De la mateixa manera, les associacions de persones migrants, les entitats del tercer sector, els equipaments de proximitat i els agents comunitaris representen canals essencials per generar confiança, facilitar informació i reforçar la legitimitat de les actuacions públiques. Més enllà dels períodes electorals, integrar la informació sobre els drets polítics en els circuits habituals de relació entre administració i ciutadania, reforçar la coordinació institucional i aprofitar les capacitats dels actors comunitaris són elements imprescindibles per avançar cap a una participació més inclusiva.

Finalment, l'estudi apunta la conveniència d'impulsar experiències pilot en municipis seleccionats que permetin posar a prova diferents models d'intervenció i generar evidència sobre les mesures més eficaces. Aquestes experiències podrien contribuir a construir una agenda pública més sòlida en matèria de participació política de la població estrangera i facilitar, en el futur, l'extensió de bones pràctiques al conjunt del territori.

En definitiva, afavorir la participació electoral de les persones estrangeres residents no és només una qüestió vinculada a l'exercici d'un dret individual. És també una aposta per una democràcia més inclusiva, una representació més ajustada a la realitat social dels municipis i una cohesió comunitària més forta a Catalunya.

7. Referències bibliogràfiques

Comitè d'Experts per a la Transformació i la Innovació, S. (2026). *Repensar la governança migratòria a Catalunya*. Departament de Drets Socials i Inclusió.

<https://hdl.handle.net/20.500.14622/1703>

Moya Malapeira & Pinyol-Jiménez, G. (2024). *La participació política de les persones estrangeres a la Unió Europea*. CIEMEN. [https://www.ciemem.cat/wp-](https://www.ciemem.cat/wp-content/uploads/2024/07/2024-Estudi-Vot-CIEMEN.pdf)

[content/uploads/2024/07/2024-Estudi-Vot-CIEMEN.pdf](https://www.ciemem.cat/wp-content/uploads/2024/07/2024-Estudi-Vot-CIEMEN.pdf)

Comissió Europea (2017). *Informe sobre la ciudadanía de la UE 2017. Fortaleciendo los derechos de los ciudadanos en una Unión de cambio democrático*.

<https://ec.europa.eu/newsroom/just/items/51132>

8. Annexos

Annex 1. Rànquing dels municipis amb potencials votants estrangers de 16 i més anys, Catalunya, 2025

Nom Municipi	Població total 16+	Total amb dret a vot	Votants estrangers	Votants estrangers (%)
Barcelona	1.507.770	1.295.659	180.263	13,9
Hospitalet de Llobregat, L'	251.357	210.128	28.079	13,4
Sabadell	190.403	172.766	10.672	6,2
Tarragona	122.014	105.404	9.667	9,2
Badalona	195.904	169.860	9.643	5,7
Lleida	125.422	105.671	9.436	8,9
Terrassa	196.359	176.147	9.096	5,2
Castelldefels	59.320	53.595	8.449	15,8
Sant Cugat del Vallès	80.145	74.737	6.789	9,1
Reus	93.981	82.230	6.159	7,5
Cornellà de Llobregat	79.291	70.686	5.857	8,3
Girona	91.770	76.813	5.456	7,1
Santa Coloma de Gramenet	104.739	85.006	5.333	6,3
Sitges	28.320	25.582	4.967	19,4
Lloret de Mar	35.581	26.257	4.436	16,9
Mataró	111.469	96.155	4.120	4,3
Rubí	70.067	63.292	4.059	6,4
Vilanova i la Geltrú	61.584	56.727	3.853	6,8
Manresa	68.180	56.988	3.417	6,0
Figueres	40.839	32.025	3.221	10,1
Esplugues de Llobregat	41.557	38.150	3.132	8,2
Sant Boi de Llobregat	73.055	67.186	3.112	4,6
Salou	26.223	20.541	3.092	15,1
Granollers	55.951	49.271	3.009	6,1
Sant Pere de Ribes	27.617	25.526	2.835	11,1
Mollet del Vallès	45.499	41.785	2.811	6,7
Cambrils	31.186	27.465	2.768	10,1
Vic	42.016	31.792	2.755	8,7
Prat de Llobregat, El	56.502	52.736	2.598	4,9
Calafell	27.796	24.104	2.392	9,9
Cerdanyola del Vallès	50.676	47.079	2.377	5,0
Gavà	40.992	37.909	2.372	6,3
Olot	33.670	26.605	2.206	8,3
Roses	17.248	14.133	2.188	15,5
Blanes	36.834	31.787	2.170	6,8
Castelló d'Empúries	10.471	7.760	2.169	28,0
Vendrell, El	34.967	30.912	2.125	6,9
Sant Adrià del Besòs	32.821	28.584	2.108	7,4
Viladecans	57.481	53.753	2.044	3,8

Sant Feliu de Llobregat	39.981	37.794	1.990	5,3
Tortosa	30.609	25.298	1.902	7,5
Vilafranca del Penedès	35.766	31.871	1.887	5,9
Mont-roig del Camp	12.443	10.747	1.872	17,4
Alcarràs	8.606	7.408	1.822	24,6
Sant Carles de la Ràpita	14.166	12.996	1.727	13,3
Mollerussa	13.215	10.817	1.717	15,9
Amposta	19.425	16.694	1.699	10,2
Ripollet	33.574	30.466	1.650	5,4
Igualada	35.987	32.166	1.625	5,1
Sant Joan Despí	30.480	28.673	1.528	5,3
Montcada i Reixac	31.420	28.518	1.500	5,3
Torredembarra	15.662	14.054	1.491	10,6
Palafrugell	20.546	16.917	1.485	8,8
Balaguer	14.721	12.441	1.437	11,6
Pineda de Mar	26.003	22.996	1.425	6,2
Vila-seca	20.028	17.868	1.394	7,8
Escala, L'	9.208	7.931	1.384	17,5
Guissona	6.257	4.244	1.341	31,6
Masnou, El	21.325	19.834	1.289	6,5
Tàrraga	15.705	13.057	1.288	9,9
Sant Just Desvern	16.998	16.034	1.284	8,0
Puigcerdà	8.624	7.744	1.258	16,2
Seu d'Urgell, La	11.287	10.431	1.250	12,0
Premià de Mar	25.293	22.800	1.244	5,5
Torroella de Montgrí	10.706	8.819	1.227	13,9
Calella	17.918	15.016	1.156	7,7
Valls	21.669	18.846	1.131	6,0
Corbera de Llobregat	13.592	13.165	1.126	8,6
Alcanar	8.610	7.853	1.116	14,2
Salt	27.575	17.998	1.102	6,1
Cunit	14.023	12.363	1.072	8,7
Molins de Rei	23.148	22.140	1.065	4,8
Cubelles	15.076	1.4047	1.053	7,5
Barberà del Vallès	28.838	27.082	1.035	3,8
Castell-Platja d'Aro	11.046	8.244	1.019	12,4
Calonge i Sant Antoni	10.592	9.166	988	10,8
Ametlla de Mar, L'	6.477	5.817	974	16,7
Martorell	24.554	21.275	933	4,4
Sant Vicenç dels Horts	24.532	22.908	919	4,0
Sant Feliu de Guíxols	19.699	16.527	892	5,4
Palamós	16.478	14.475	889	6,1
Malgrat de Mar	17.010	15.474	870	5,6
Arenys de Mar	14.662	13.576	854	6,3
Banyoles	17.314	14.790	813	5,5
Santa Coloma de Farners	11.805	10.200	806	7,9

Berga	15.073	13.256	778	5,9
Vielha e Mijaran	5.101	4.606	778	16,9
Manlleu	17.632	14.024	771	5,5
Tordera	16.061	14.920	770	5,2
Vilassar de Mar	18.166	17.272	756	4,4
Ulldecona	5.856	4.895	747	15,3
Canovelles	14.444	12.090	738	6,1
Santa Perpètua de Mogoda	22.161	20.587	738	3,6
Vidreres	7.575	6.922	738	10,7
Sant Andreu de la Barca	22.907	21.136	717	3,4
Olesa de Montserrat	21.145	19.665	714	3,6
Sant Celoni	16.098	14.715	703	4,8
Sant Andreu de Llavaneres	10.164	9.477	686	7,2
Olivella	3.704	3.483	682	19,6
Montgat	10.857	10.093	645	6,4
Tossa de Mar	5.494	4.709	645	13,7
Solsona	8.248	7.263	641	8,8
Caldes de Montbui	15.927	14.896	640	4,3
Franqueses del Vallès, Les	17.416	15.846	640	4,0
Celrà	4.558	4.254	616	14,5
Esparreguera	19.356	18.221	604	3,3
Castellar del Vallès	21.716	21.152	601	2,8
Perelló, El	2.561	2.403	594	24,7
Sant Quirze del Vallès	16.944	16.473	573	3,5
Sènia, La	4.838	4.465	572	12,8
Garriga, La	14.750	13.945	569	4,1
Parets del Vallès	16.139	15.376	561	3,6
Alella	8.641	8.069	556	6,9
Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant	6.008	5.420	549	10,1
Llagosta, La	11.391	10.340	545	5,3
Cardedeu	15.979	15.304	542	3,5
Deltebre	10.428	9.648	542	5,6
Canet de Mar	13.185	12.306	541	4,4
Ampolla, L'	3.375	3.027	540	17,8
Vallirana	13.770	13.222	538	4,1
Santa Cristina d'Aro	5.075	4.577	512	11,2
Begur	3.806	3.484	503	14,4

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE

Annex 2. Rànquing del percentatge de potencials votants estrangers (16 anys i més) de la Unió Europea (UE) en municipis amb un cos electoral estranger de més de 500 habitants, Catalunya, 2025

Nom Municipi	Població total 16+	Total amb dret a vot	Votants UE	Votants UE (%)
Barcelona	1.507.770	1.295.659	1037.30	8,0
Castelldefels	59.320	53.595	6.413	12,0
Hospitalet de Llobregat, L'	25.1357	210.128	5.513	2,6
Lleida	12.5422	105.671	5.219	4,9
Sant Cugat del Vallès	80.145	74.737	4.590	6,1
Tarragona	122.014	105.404	4.506	4,3
Lloret de Mar	35.581	26.257	3.566	13,6
Badalona	195.904	169.860	3.561	2,1
Sabadell	190.403	172.766	3.275	1,9
Terrassa	196.359	176.147	3.268	1,9
Sitges	28.320	25.582	3.225	12,6
Reus	93.981	82.230	3.062	3,7
Girona	91.770	76.813	2.913	3,8
Vilanova i la Geltrú	61.584	56.727	2.398	4,2
Salou	26.223	20.541	2.148	10,5
Cambrils	31.186	27.465	1.933	7,0
Castelló d'Empúries	10.471	7.760	1.908	24,6
Mataró	111.469	96.155	1.800	1,9
Roses	17.248	14.133	1.782	12,6
Sant Pere de Ribes	27.617	25.526	1.702	6,7
Manresa	68.180	56.988	1.639	2,9
Figueres	40.839	32.025	1.553	4,8
Mont-roig del Camp	12.443	10.747	1.499	13,9
Gavà	40.992	37.909	1.492	3,9
Calafell	27.796	24.104	1.466	6,1
Alcarràs	8.606	7.408	1.456	19,7
Blanes	36.834	31.787	1.393	4,4
Cornellà de Llobregat	79.291	70.686	1.370	1,9
Sant Carles de la Ràpita	14.166	12.996	1.239	9,5
Vendrell, El	34.967	30.912	1.233	4,0
Cerdanyola del Vallès	50.676	47.079	1.216	2,6
Guissona	6.257	4.244	1.178	27,8
Mollerussa	13.215	10.817	1.175	10,9
Santa Coloma de Gramenet	104.739	85.006	1.157	1,4
Esplugues de Llobregat	41.557	38.150	1.106	2,9
Prat de Llobregat, El	56.502	52.736	1.104	2,1
Balaguer	14.721	12.441	1.087	8,7
Olot	33.670	26.605	1.068	4,0
Palafugell	20.546	16.917	1.052	6,2
Rubí	70.067	63.292	1.051	1,7
Tortosa	30.609	25.298	1.028	4,1

Escala, L'	9.208	7.931	1.017	12,8
Vic	42.016	31.792	1.002	3,2
Viladecans	57.481	53.753	972	1,8
Alcanar	8.610	7.853	971	12,4
Sant Boi de Llobregat	73.055	67.186	953	1,4
Vila-seca	20.028	17.868	902	5,0
Tàrraga	15.705	13.057	896	6,9
Amposta	19.425	16.694	893	5,3
Sant Adrià del Besòs	32.821	28.584	881	3,1
Sant Just Desvern	16.998	16.034	878	5,5
Masnou, El	21.325	19.834	877	4,4
Granollers	55.951	49.271	869	1,8
Mollet del Vallès	45.499	41.785	842	2,0
Pineda de Mar	26.003	22.996	798	3,5
Castell-Platja d'Aro	11.046	8.244	795	9,6
Sant Feliu de Llobregat	39.981	37.794	758	2,0
Santa Coloma de Farners	11.805	10.200	737	7,2
Premià de Mar	25.293	22.800	729	3,2
Torredembarra	15.662	14.054	719	5,1
Cubelles	15.076	14.047	685	4,9
Calonge i Sant Antoni	10.592	9.166	681	7,4
Torroella de Montgrí	10.706	8.819	681	7,7
Igualada	35.987	32.166	674	2,1
Sant Joan Despí	30.480	28.673	672	2,3
Ametlla de Mar, L'	6.477	5.817	661	11,4
Ulldecona	5.856	4.895	661	13,5
Cunit	14.023	12.363	659	5,3
Salt	27.575	17.998	650	3,6
Calella	17.918	15.016	643	4,3
Ripollet	33.574	30.466	635	2,1
Sant Feliu de Guíxols	19.699	16.527	626	3,8
Celrà	4.558	4.254	573	13,5
Malgrat de Mar	17.010	15.474	567	3,7
Vidreres	7.575	6.922	547	7,9
Vilassar de Mar	18.166	17.272	544	3,1
Vilafranca del Penedès	35.766	31.871	532	1,7
Valls	21.669	18.846	518	2,7
Seu d'Urgell, La	11.287	10.431	514	4,9
Tordera	16.061	14.920	513	3,4
Sènia, La	4.838	4.465	505	11,3
Solsona	8.248	7.263	504	6,9

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE

Annex 3. Rànquing del percentatge de potencials votants estrangers de 16 anys i més no comunitaris amb acord de reciprocitat, en municipis amb un cos electoral estranger de més de 500 habitants, Catalunya, 2025

Nom Municipi	Població total 16+	Votants total	Votants Països amb acord	Votant Països amb acord (%)
Barcelona	1.507.770	1.295.659	76.533	5,9
Hospitalet de Llobregat, L'	251.357	210.128	22.566	10,7
Sabadell	190.403	172.766	7.397	4,3
Badalona	195.904	169.860	6.082	3,6
Terrassa	196.359	176.147	5.828	3,3
Tarragona	122.014	105.404	5.161	4,9
Cornellà de Llobregat	79.291	70.686	4.487	6,3
Lleida	125.422	105.671	4.217	4,0
Santa Coloma de Gramenet	104.739	85.006	4.176	4,9
Reus	93.981	82.230	3.097	3,8
Rubí	70.067	63.292	3.008	4,8
Girona	91.770	76.813	2.543	3,3
Mataró	111.469	96.155	2.320	2,4
Sant Cugat del Vallès	80.145	74.737	2.199	2,9
Sant Boi de Llobregat	73.055	67.186	2.159	3,2
Granollers	55.951	49.271	2.140	4,3
Castelldefels	59.320	53.595	2.036	3,8
Esplugues de Llobregat	41.557	38.150	2.026	5,3
Mollet del Vallès	45.499	41.785	1.969	4,7
Manresa	68.180	56.988	1.778	3,1
Vic	42.016	31.792	1.753	5,5
Sitges	28.320	25.582	1.742	6,8
Figueres	40.839	32.025	1.668	5,2
Prat de Llobregat, El	56.502	52.736	1.494	2,8
Vilanova i la Geltrú	61.584	56.727	1.455	2,6
Vilafranca del Penedès	35.766	31.871	1.355	4,3
Sant Feliu de Llobregat	39.981	37.794	1.232	3,3
Sant Adrià de Besòs	32.821	28.584	1.227	4,3
Cerdanyola del Vallès	50.676	47.079	1.161	2,5
Olot	33.670	26.605	1.138	4,3
Sant Pere de Ribes	27.617	25.526	1.133	4,4
Viladecans	57.481	53.753	1.072	2,0
Montcada i Reixac	31.420	28.180	1.027	3,6
Ripollet	33.574	30.466	1.015	3,3
Puigcerdà	8.624	7.744	974	12,6
Igualada	35.987	32.166	951	3,0
Salou	26.223	20.541	944	4,6
Calafell	27.796	24.104	926	3,8
Vendrell, El	34.967	30.912	892	2,9
Gavà	40.992	37.909	880	2,3

Tortosa	30.609	25.298	874	3,5
Lloret de Mar	35.581	26.257	870	3,3
Sant Joan Despí	30.480	28.673	856	3,0
Cambrils	31.186	27.465	835	3,0
Amposta	19.425	16.694	806	4,8
Blanes	36.834	31.787	777	2,4
Corbera de Llobregat	13.592	13.165	776	5,9
Torredembarra	15.662	14.054	772	5,5
Molins de Rei	23.148	22.140	762	3,4
Seu d'Urgell, La	11.287	10.431	736	7,1
Martorell	24.554	21.275	662	3,1
Pineda de Mar	26.003	22.996	627	2,7
Valls	21.669	18.846	613	3,3
Canovelles	14.444	12.090	576	4,8
Barberà del Vallès	28.838	27.082	573	2,1
Sant Vicenç dels Horts	24.532	22.908	573	2,5
Torroella de Montgrí	10.706	8.819	546	6,2
Mollerussa	13.215	10.817	542	5,0
Premià de Mar	25.293	22.800	515	2,3
Calella	17.918	15.016	513	3,4

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE

Annex 4. Principals municipis catalans amb la proporció més elevada de persones immigrants més grans de 18 anys sense dret a vot, 2025

Nom del municipi	Població migrant no votants sobre el total de població (%)
Salt	34,73
Guissona	32,17
Ullà	30,40
Portella, La	30,20
Torrelameu	27,11
Aitona	27,05
Granja d'Escarp, La	26,37
Lloret de Mar	26,20
Castellò d'Empuries	25,89
Castell-Platja d'Aro	25,37
Sant Pere Pescador	25,09
Jonquera, La	24,73
Vic	24,33
Barbens	22,73
Vilamacolum	21,92
Bellpuig	21,72
Salou	21,67
Figueres	21,58
Olot	20,98
Manlleu	20,46
Seròs	19,84
Soses	19,82
Granyena de les Garrigues	19,48
Massalcoreig	19,21
Vilanova de Meià	19,06
Santa Coloma de Gramenet	18,84
Anglès	18,61
Aldea, L'	18,30
Mollerussa	18,15
Roses	18,06
Benissanet	17,78
Palafrugell	17,66
Almacelles	17,63
Torroella de Montgrí	17,63
Cervera	17,42
Tortosa	17,35
Freginals	17,33
Tàrraga	16,86
Arbúcies	16,78
Bisbal d'Empordà, La	16,78
Salomó	16,74
Manresa	16,42

Ulldecona	16,41
Hospitalet de Llobregat, L'	16,40
Girona	16,30
Canovelles	16,30
Sunyer	16,29
Sarral	16,24
Calella	16,20
Sant Feliu de Guíxols	16.10

Font: Elaboració CED. *Censo Anual de Población, 2025*, amb dades de l'INE.